

Ročník 2001

SBÍRKA PŘEDPISŮ ČESKÉ REPUBLIKY

PROFIL AKTUALIZOVANÉHO ZNĚNÍ:

Titul původního předpisu:

Zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

Citace pův. předpisu: [56/2001 Sb.](#)

Částka: 21/2001 Sb.

Datum přijetí: 10. ledna 2001

Rozeslána dne: 19. února 2001

Datum účinnosti: 1. července 2001

Změny a doplňky předpisu:

provedené	číslo	s účinností dnem	Úplne znění
zákonem	478/2001 Sb.	5. ledna 2002	
zákonem	175/2002 Sb.	vyhlášení (9.5.2002)	
zákonem	320/2002 Sb.	1. ledna 2003	
zákonem	193/2003 Sb.	1. září 2003	
zákonem	103/2004 Sb.	1. května 2004	
zákonem	186/2004 Sb.	1. května 2004	
zákonem	237/2004 Sb.	1. května 2004	
zákonem	411/2005 Sb.	1. července 2006	
zákonem	226/2006 Sb.	1. července 2006	
zákonem	342/2006 Sb.	vyhlášení (3.7.2006)	
zákonem	311/2006 Sb.	1. září 2006	
zákonem	226/2006 Sb.	1. července 2007	
zákonem	170/2007 Sb.	21. prosince 2007	
zákonem	137/2008 Sb.	1. června 2008	
zákonem	124/2008 Sb.	1. července 2008	
zákonem	383/2008 Sb.	1. ledna 2009	
zákonem	297/2009 Sb.	19. září 2009	
zákonem	347/2009 Sb.	1. ledna 2010	
zákonem	227/2009 Sb.	1. července 2010	
zákonem	30/2011 Sb.	1. března 2011	
zákonem	152/2011 Sb.	1. července 2011	

zákonem	341/2011 Sb.	1. ledna 2012
zákonem	457/2011 Sb.	1. ledna 2013
zákonem	18/2012 Sb.	1. ledna 2013
zákonem	169/2013 Sb.	1. října 2013
zákonem	239/2013 Sb.	1. ledna 2015
zákonem	243/2016 Sb.	vyhlášení (29.7.2016)
zákonem	298/2016 Sb.	vyhlášení (19.9.2016)
zákonem	63/2017 Sb.	1. června 2017
zákonem	183/2017 Sb.	1. července 2017

Text aktualizovaného znění předpisu:
(Poslední změny vyznačeny podtržením)

ZÁKON

**o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona
č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti
za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících
zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu
vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁶⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁷⁾ a upravuje tyto podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích:

- a) registraci vozidel,
- b)

technické požadavky na provoz silničních vozidel a zvláštních vozidel a schvalování jejich technické způsobilosti,

- c) práva a povinnosti osob, které vyrábějí, dovážejí a uvádějí na trh vozidla,
- d) práva a povinnosti vlastníků a provozovatelů vozidel,
- e) práva a povinnosti stanice technické kontroly a stanice měření emisí a
- f) kontroly technického stavu vozidel v provozu.

(2) Zákon upravuje výkon státní správy a státního dozoru v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(3) Zákon se nevztahuje na vojenská vozidla.¹⁾

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční vozidlo je motorové nebo nemotorové vozidlo, které je vyrobené za účelem provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí.

(2) Zvláštní vozidlo je vozidlo vyrobené k jiným účelům než k provozu na pozemních komunikacích, které může být při splnění podmínek stanovených tímto zákonem k provozu na pozemních komunikacích schváleno.

(3) Přípojně vozidlo je silniční nemotorové vozidlo určené k tažení jiným vozidlem, s nímž je spojeno do soupravy.

(4) Historickým vozidlem je vozidlo, které je zapsáno v registru historických a sportovních vozidel a kterému byl vydán průkaz historického vozidla.

(5) Systém vozidla je jakýkoliv konstrukční systém vozidla, na který se

vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Systémem vozidla jsou například brzdy nebo zařízení pro snížení emise.

(6) Konstrukční část vozidla je součástí vozidla, jejíž typ musí být schvalován nezávisle na vozidle, pokud tak stanoví prováděcí právní předpis, a na kterou se vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Konstrukční částí vozidla je například svítlna.

(7) Samostatný technický celek vozidla je součástí, jejíž typ může být schvalován nezávisle na vozidle, ale pouze ve vztahu k jednomu typu vozidla nebo více typům vozidel, pokud tak stanoví prováděcí právní předpis, a na kterou se vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Samostatným technickým celkem vozidla je například zadní nárazník vozidla, pevná nebo výměnná nástavba vozidla.

(8) Kategorie vozidla je skupina vozidel, která mají stejné technické podmínky stanovené prováděcím právním předpisem.

(9) Výrobcem vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla je osoba, která odpovídá za dodržení technických požadavků stanovených tímto zákonem a podmínek stanovených v rozhodnutí o schválení typu vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a za zajištění shody vyráběných vozidel s typem vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla, samostatného technického celku vozidla, jehož typ byl schválen.

(10) Typem silničního vozidla se rozumí silniční vozidla určité kategorie, jež se shodují alespoň v základních znacích. Typ vozidla může zahrnovat varianty a verze. Základní znaky pro určení typů vozidel, variant a verzí stanoví pro jednotlivé kategorie prováděcí právní předpis.

(11) Typem systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku vozidla se rozumí systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, jež se shodují alespoň v základních znacích. Základní znaky pro určení typů systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků stanoví prováděcí právní předpis.

(12) Nové vozidlo je nově vyrobené vozidlo, které dosud nebylo žádným způsobem provozováno v České republice ani v jiném státě, ani nebylo používáno

ke zkušebním či předváděcím účelům.

(13) Prodejním místem se rozumí místo, kde jsou nově vyrobené osobní automobily vystaveny nebo nabízeny k prodeji nebo k pronájmu zákazníkům; tímto místem se rozumí i veletrh, pokud jsou na něm nově vyrobené osobní automobily nabízeny veřejnosti.

(14) Zkušební stanice je stanice technické kontroly pověřená Ministerstvem dopravy (dále jen "ministerstvo") k provádění technické kontroly jednotlivých vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

(15) Provozovatelem silničního vozidla je osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.

(16) Sportovním vozidlem je vozidlo, které je zapsáno v registru historických a sportovních vozidel a kterému byl vydán průkaz sportovního vozidla.

(17) Členským státem se rozumí členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarská konfederace.

§ 3

Druhy vozidel

(1) Silniční vozidla a zvláštní vozidla se rozdělují na jednotlivé druhy a kategorie.

(2) Silniční vozidla se rozdělují na tyto základní druhy:

- a) motocykly,
- b) osobní automobily,
- c)

- autobusy,
- d) nákladní automobily,
 - e) vozidla zvláštního určení a speciální vozidla,
 - f) přípojná vozidla,
 - g) ostatní silniční vozidla.

(3) Zvláštní vozidla se rozdělují na tyto základní druhy:

- a) zemědělské nebo lesnické traktory a jejich přípojná vozidla,
- b) pracovní stroje samojízdné,
- c) pracovní stroje přípojně a výměnně tažené stroje,
- d) nemotorové pracovní stroje nebo nemotorová vozidla tažená nebo tlačena pěšky jdoucí osobou,
- e) vozíky pro invalidy s motorickým pohonem, pokud jejich šířka nebo délka přesahuje jeden metr, jejich konstrukční rychlost převyšuje $6 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$ nebo jejich maximální přípustná hmotnost převyšuje 450 kg.

Pro účely tohoto zákona se zvláštním vozidlem rozumí i mobilní stroj, průmyslové zařízení schopné přepravy nebo vozidlo bez karoserie, ve kterých je zabudován spalovací motor.

(4) Silniční vozidla a zvláštní vozidla se rozdělují do kategorií L, M, N, O, T, C, R, S a Z. Rozdělení silničních vozidel a zvláštních vozidel do kategorií, další členění jednotlivých kategorií a jejich technický popis a způsob zařazení vozidel do kategorií stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST DRUHÁ

REGISTR A REGISTRACE SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 4

Registr silničních vozidel

(1) Registr silničních vozidel je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona¹⁷⁾, jehož správcem je ministerstvo. Registr silničních vozidel obsahuje evidenci

- a) silničních vozidel, vlastníků a provozovatelů těchto vozidel,
- b) silničních vozidel členů diplomatické mise,
- c) ztracených, odcizených, poškozených a zničených osvědčení o registraci silničního vozidla, technických průkazů silničního vozidla a tabulek s přidělenou státní poznávací značkou (dále jen "registrační značka"),
- d) přidělených zvláštních registračních značek a ztracených, odcizených, poškozených a zničených tabulek s přidělenou zvláštní registrační značkou,
- e) vyrobených formulářů osvědčení o registraci silničního vozidla a technického průkazu silničního vozidla opatřených identifikačními znaky a vyrobených a nevydaných tabulek registrační značky vozidla a
- f) technických údajů schválených typů silničních vozidel.

(2) V registru silničních vozidel se u silničního vozidla uvádí

- a) údaje o vlastníkovi a provozovateli, není-li totožný s vlastníkem, kterými jsou

1.

jméno, popřípadě jména a příjmení, adresa místa trvalého pobytu, dlouhodobého pobytu, přechodného pobytu v délce alespoň 6 měsíců nebo jiného povoleného pobytu a rodné číslo, pokud bylo přiděleno, popřípadě datum narození,

2.

obchodní firma nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě odlišující dodatek, adresa trvalého pobytu, dlouhodobého pobytu, přechodného pobytu v délce alespoň 6 měsíců nebo jiného povoleného pobytu, adresa sídla a identifikační číslo osoby, pokud bylo přiděleno, jedná-li se o podnikající fyzickou osobu, a

3.

obchodní firma nebo název, adresa sídla nebo umístění odštěpného závodu a identifikační číslo osoby, pokud bylo přiděleno, jedná-li se o právnickou osobu nebo její odštěpný závod,

b)

registrační značka, datum přidělení registrační značky,

c)

číslo technického průkazu silničního vozidla, datum a místo jeho vydání,

d)

číslo osvědčení o registraci silničního vozidla,

e)

datum první registrace silničního vozidla,

f)

stát poslední registrace, číslo technického průkazu silničního vozidla vydaného ve státě poslední registrace a registrační značka silničního vozidla, není-li státem poslední registrace Česká republika,

g)

údaje o odnětí osvědčení o registraci silničního vozidla a technického průkazu silničního vozidla vydaného jiným členským státem,

h)

údaje o vyřazení silničního vozidla z provozu a zániku silničního vozidla,

i)

údaje o vyvezení silničního vozidla do jiného státu,

j)

údaj o tom, zda záznam v registru byl proveden na základě žádosti podané v zastoupení na základě plné moci,

k)

údaje o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále jen "pojištění odpovědnosti z provozu vozidla") sdělené Českou kanceláří pojistitelů²⁾,

l)

údaj o tom, že silniční vozidlo je historicky původní,

m)

datum převodu silničního vozidla z registru silničních vozidel do registru historických a sportovních vozidel.

(3) V registru silničních vozidel se dále u silničního vozidla uvádí

a)

účel, pro který je silniční vozidlo určeno,

b)

druh a kategorie silničního vozidla,

c)

značka silničního vozidla, obchodní název stanovený výrobcem, typ vozidla,

d)

identifikační číslo silničního vozidla (VIN), není-li, pak výrobní číslo podvozku silničního vozidla,

e)

údaje o výrobcu silničního vozidla, podvozku, motoru a karoserie silničního vozidla,

f)

typ, výkon a zdvihový objem motoru a palivo,

g)

typ, výrobní číslo a barva karoserie, počet míst k sezení a stání, popřípadě lůžek, rozměry ložné plochy, objem skříně nebo cisterny,

h)

údaj o celkových rozměrech silničního vozidla,

- i) největší technicky přípustná hmotnost, největší povolená hmotnost a provozní hmotnost silničního motorového vozidla a největší technicky přípustná hmotnost na nápravu a největší povolená hmotnost na nápravu,
- j) druh spojovacího zařízení, největší technicky přípustná hmotnost naloženého přípojného vozidla, největší povolená hmotnost přípojného vozidla, největší technicky přípustná hmotnost naložené jízdní soupravy a největší povolená hmotnost soupravy,
- k) stupeň plnění emisní úrovně,
- l) údaje o technických prohlídkách a technické způsobilosti silničního vozidla,
- m) údaje o schválení technické způsobilosti silničního vozidla,
- n) údaje o povolení přestavby silničního vozidla a hromadné přestavby typu silničního vozidla.

(4) V registru silničních vozidel se u zvláštní registrační značky podle § 38a, 38b a 38d uvádí

- a) údaje o osobě, které byla přidělena, v rozsahu podle odstavce 2 písm. a),
- b) údaje o silničním vozidle v rozsahu podle odstavce 3 písm. b) až k) a m), jde-li o zvláštní registrační značku podle § 38d, a
- c) datum přidělení a odnětí zvláštní registrační značky.

(5) V registru silničních vozidel se u schváleného typu silničního vozidla uvádí technické údaje v rozsahu uvedeném v prohlášení o shodě nebo v rozsahu uvedeném v § 30 odst. 2 písm. b).

(6) Pro účely tohoto zákona se u silničního vozidla ve svěřenském fondu za vlastníka považuje svěřenský správce.

(7) Rozsah a obsah údajů podle odstavce 2 písm. g), h), i) a k) a podle odstavce 3 uváděných v registru silničních vozidel stanoví prováděcí právní předpis.

§ 4a

(1) Ministerstvo vnitra, Policie České republiky nebo Český statistický úřad poskytují Ministerstvu dopravy a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností pro výkon působnosti podle tohoto zákona

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) referenční údaje ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,
- c) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel a
- d) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum úmrtí; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a
- e)

státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) obchodní firma nebo název nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení,
- b) datum vzniku nebo datum zápisu do evidence podle zvláštních právních předpisů,
- c) datum zániku nebo datum výmazu z evidence podle zvláštních právních předpisů,
- d) právní forma,
- e) statutární orgán a
- f) adresa sídla právnické osoby nebo adresa sídla fyzické osoby.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,
- d) státní občanství,
- e) adresa místa trvalého pobytu,
- f) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

- g) datum úmrtí a
- h) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- e) druh a adresa místa pobytu,
- f) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- g) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- h) datum úmrtí a
- i) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Z informačního systému stanic technické kontroly se obecním úřadům obcí

s rozšířenou působností pro účely vedení registru silničních vozidel poskytují údaje o technických prohlídkách.

§ 5

(1) Ministerstvo zapisuje v registru silničních vozidel údaje a jejich změny do evidence podle § 4 odst. 1 písm. b), e) a f). Obecní úřad obce s rozšířenou působností zapisuje v registru silničních vozidel údaje a jejich změny do evidence podle § 4 odst. 1 písm. a), c) a d).

(2) K provedení úkonů podle odstavce 7 a podle § 6 až 7f, § 8 až 11, § 12 odst. 1, § 13a a § 14 je příslušný kterýkoliv obecní úřad obce s rozšířenou působností. Údaje do evidence podle § 4 odst. 1 písm. d) zapisuje obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má držitel zvláštní registrační značky sídlo, nebo, jde-li o zvláštní registrační značku podle § 38d, obecní úřad obce s rozšířenou působností, který tuto zvláštní registrační značku vydal.

(3) Ministerstvo zajistí Policii České republiky a Vojenské policii výdej údajů z registru silničních vozidel s výjimkou evidence podle § 4 odst. 1 písm. b) způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

(4) Ministerstvo zajistí způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup výdej údajů z registru silničních vozidel s výjimkou evidence podle § 4 odst. 1 písm. b)

- a) obecní policii v rozsahu nezbytném ke zjištění totožnosti provozovatele vozidla, kterým byl na území obce spáchán přešupek,
- b) krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností v rozsahu nezbytném pro účely provádění kontroly a vedení řízení o přestupku podle tohoto zákona, zákona o pozemních komunikacích nebo zákona o silničním provozu a
- c) Hasičskému záchrannému sboru České republiky pro účely záchranných a likvidačních prací a plánování a realizace krizových opatření.

(5) Ministerstvo zajistí způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup výdej údajů z registru silničních vozidel s výjimkou evidence podle § 4 odst. 1 písm. b) v rozsahu

a) podle § 4 odst. 2 písm. a), § 4 odst. 3 písm. b), h) a i) a § 4 odst. 4 písm. a)

1.
provozovateli systému elektronického mýtného pro účely vymáhání dlužného mýtného a

2.
Celní správě České republiky pro účely výkonu dozoru nad plněním povinností provozovatele vozidel v systému elektronického mýtného,

b) podle § 4 odst. 2 písm. a) a b) a § 4 odst. 4 písm. a) České inspekci životního prostředí pro účely provádění kontroly a vedení řízení o přestupku podle zvláštního zákona a

c) podle § 4 odst. 2 písm. a), b), e) a f) a § 4 odst. 3 písm. b), f), k) a n) Ministerstvu životního prostředí pro účely distribuce emisních plaket podle zvláštního zákona.

(6) Ministerstvo pro účely zajištění splnění povinnosti podle § 28 odst. 1 písm. q) poskytne na žádost výrobci nebo akreditovanému zástupci na žádost údaje o jménu a adrese pobytu nebo sídla provozovatelů dotčených vozidel zapsaných v registru silničních vozidel. Výrobce nebo akreditovaný zástupce nesmí poskytnuté údaje užít k jiným účelům. Bez zbytečného odkladu po využití poskytnutého údaje pro splnění povinnosti podle § 28 odst. 1 písm. q) je výrobce nebo akreditovaný zástupce povinen tento údaj zlikvidovat.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností poskytne na žádost údaje z registru silničních vozidel

a) fyzické nebo právnické osobě, která prokáže právní zájem na poskytnutí údajů; právní zájem neprokazuje vlastník nebo provozovatel silničního vozidla, jedná-li se o údaje k tomuto vozidlu, a

- b) orgánu veřejné moci v rozsahu nezbytném k výkonu jeho působnosti.

(8) Ministerstvo zabezpečuje automatizovanou výměnu údajů o silničních vozidlech, jejich vlastnících a provozovatelích podle předpisu Evropské unie¹⁸⁾. Za tímto účelem ministerstvo

- a) zajistí způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup výdej údajů podle § 4 odst. 2 písm. a) až f), h) a i) a § 4 odst. 3 písm. b) až e) a údajů o odcizení silničního vozidla příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie podle předpisu Evropské unie¹⁸⁾ na základě jeho požadavku; údaje o odcizení silničního vozidla pro tento účel poskytne Policie České republiky způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup z policejní evidence,
- b) předá požadavek Policie České republiky, Celní správy nebo Hasičského záchranného sboru České republiky na poskytnutí údajů o silničních vozidlech, jejich vlastnících a provozovatelích příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie podle předpisu Evropské unie¹⁸⁾ a poskytnuté údaje a
- c) předá požadavek obecního úřadu obce s rozšířenou působností na poskytnutí údajů o silničních vozidlech, jejich vlastnících a provozovatelích příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie podle předpisu Evropské unie¹⁸⁾ a poskytnuté údaje.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví způsob vedení registru silničních vozidel, způsob a formu zápisu údajů do registru silničních vozidel, podrobnosti o údajích zapisovaných do registru silničních vozidel a vzor žádosti o poskytnutí údajů z registru silničních vozidel.

§ 6

(1) Silniční motorové vozidlo a přípojné vozidlo provozované na pozemních komunikacích musí být zapsáno v registru silničních vozidel, pokud má osoba, která ho provozuje, na území České republiky

- a) trvalý pobyt, dlouhodobý pobyt nebo, jedná-li se o občana jiného členského státu, přechodný pobyt v délce alespoň 6 měsíců v kalendářním roce, nebo jí byl udělen azyl,
- b) sídlo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo
- c) odštěpný závod, jedná-li se o zahraniční právnickou osobu.

(2) Je-li silniční motorové vozidlo nebo přípojně vozidlo provozováno na pozemních komunikacích v mezinárodním provozu podle mezinárodní smlouvy o silničním provozu¹⁹⁾ po dobu, která nepřesáhne 6 měsíců v kalendářním roce, odstavec 1 se nepoužije.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše silniční motorové vozidlo nebo přípojně vozidlo do registru silničních vozidel na základě písemné žádosti vlastníka silničního vozidla, popřípadě společné žádosti vlastníka a osoby, která je v žádosti uvedena jako provozovatel silničního vozidla, pokud

- a) technická způsobilost silničního vozidla k provozu na pozemních komunikacích byla schválena,
- b) je splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾ týkající se takového vozidla,
- c) byla při pořízení silničního vozidla z jiného členského státu zaplácena daň z přidané hodnoty, stanoví-li tak zvláštní právní předpis,
- d) silniční vozidlo není vedeno jako pohřešované nebo odcizené v Schengenském informačním systému²⁰⁾ nebo v informačním systému Policie České republiky nebo tato informace není zjištěna postupem podle § 5 odst. 7 a
- e) provozovatel silničního vozidla má na území České republiky

1.
trvalý pobyt, dlouhodobý pobyt nebo, jedná-li se o občana jiného členského státu, přechodný pobyt v délce alespoň 6 měsíců v kalendářním roce, nebo jí byl udělen azyl,
2.
sídlo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo
3.
odštěpný závod, jedná-li se o zahraniční právnickou osobu.

(4) Žádost o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel musí obsahovat

- a)
údaj o druhu a kategorii silničního vozidla, značku a obchodní název stanovený výrobcem, typ silničního vozidla, obchodní označení, číslo technického průkazu silničního vozidla, číslo schválení technické způsobilosti silničního vozidla a účel, pro který je silniční vozidlo určeno,
- b)
údaje o vlastníkovi silničního vozidla podle § 4 odst. 2 písm. a),
- c)
údaje o provozovateli silničního vozidla podle § 4 odst. 2 písm. a), není-li vlastník současně provozovatelem tohoto vozidla,
- d)
u silničních motorových vozidel, která jsou vybavena podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{1a)} záznamovým zařízením, též žádost o vydání paměťové karty podniku a
- e)
úředně ověřený podpis nebo, je-li žádost podána v listinné podobě; to neplatí, pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti ověří totožnost žadatele nebo je žadatel zastoupen na základě plné moci.

(5) K žádosti o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel žadatel přiloží

- a)

doklad o technické způsobilosti vozidla, kterým je

1.
technický průkaz silničního vozidla,
 2.
prohlášení o shodě, nebyl-li technický průkaz vydán,
 3.
osvědčení o registraci silničního vozidla vydané jiným členským státem a, byl-li vydán, i technický průkaz tohoto silničního vozidla,
 4.
rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, nebo
 5.
osvědčení o schválení vozidla s platností ve všech členských státech,
- b)
doklad o technické prohlídce, jedná-li se o provozované silniční vozidlo, s výjimkou vozidel podle § 40 odst. 2 až 4,
- c)
protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, nejedná-li se o nové vozidlo,
- d)
zelenou kartu vydanou podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾,
- e)
doklad o povolení k pobytu, o udělení azylu na území České republiky nebo o délce přechodného pobytu, nemá-li provozovatel silničního vozidla trvalý pobyt na území České republiky,
- f)
potvrzení o zaplacení daně z přidané hodnoty v případě pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu a
- g)
dokumentaci obsahující údaje v rozsahu potřebném pro vydání technického průkazu vozidla, pokud nejsou obsaženy v dokladu podle písmene a).

(6) Prokazuje-li se zmocnění k zastoupení při zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel písemnou plnou mocí, musí být plná moc podepsána úředně ověřeným podpisem zmocnitele nebo podepsána zmocnitelem způsobem, se kterým zvláštní právní předpis spojuje při právním jednání vůči státu v souvislosti s výkonem jeho působnosti účinky vlastnoručního podpisu²⁷⁾.

(7) Vzor žádosti o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel stanoví prováděcí právní předpis.

§ 7

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností při zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel žadateli

- a) vydá technický průkaz nebo zapíše do technického průkazu silničního vozidla údaje o vlastníkovi silničního vozidla a údaje o provozovateli silničního vozidla, není-li vlastník současně provozovatelem silničního vozidla, a registrační značku,
- b) vydá osvědčení o registraci silničního vozidla a
- c) odejme osvědčení o registraci silničního vozidla a technický průkaz silničního vozidla, pokud byl vydán, jedná-li se o vozidlo registrované v jiném členském státě, a předá je ministerstvu na jeho vyžádání.

(2) Pokud nepřidělí registrační značku postupem podle § 7b, obecní úřad obce s rozšířenou působností při zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel dále přidělí k silničnímu vozidlu registrační značku a vydá žadateli tabulky s přidělenou registrační značkou v počtu odpovídajícím kategorii vozidla.

(3) Registrační značka je tvořena kombinací velkých písmen latinské abecedy a arabských číslic.

(4) Při vydání tabulek s registrační značkou podle odstavce 2 obecní úřad obce s rozšířenou působností opatří jednu z vydaných tabulek nálepkou, na níž vyznačí termín pravidelné technické prohlídky.

(5) Ministerstvo oznámí do dvou měsíců od zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel příslušnému orgánu jiného členského státu odejmutí osvědčení o registraci a technického průkazu silničního vozidla, které bylo ke dni podání žádosti o registraci zapsáno v registru jiného členského státu. Na žádost příslušného orgánu jiného členského státu vrátí ministerstvo odňaté osvědčení o registraci a technický průkaz tomuto orgánu do 6 měsíců od jejich odejmutí.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví vzor technického průkazu a způsob provádění zápisu v technickém průkazu silničního vozidla, vzor osvědčení o registraci silničního vozidla, a druhy, formu, obsah a strukturu registrační značky a provedení tabulky s registrační značkou.

§ 7a

(1) Pokud s žádostí o zápis silničního motorového vozidla, které je vybaveno podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{1a)} záznamovým zařízením, do registru silničních vozidel byla podána žádost o vydání paměťové karty podniku, obecní úřad obce s rozšířenou působností ověří na základě této žádosti, zda jsou splněny podmínky pro vydání paměťové karty podniku žadateli, a pokud nezjistí skutečnosti, které jsou v rozporu s podmínkami pro vydání paměťové karty podniku, vydá žadateli do 15 pracovních dnů ode dne doručení žádosti paměťovou kartu podniku. Jde-li o silniční motorové vozidlo, které je vybaveno podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{1a)} záznamovým zařízením až po jeho registraci, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností žadateli paměťovou kartu podniku do 15 pracovních dnů od doručení žádosti o její vydání.

(2) Vydání paměťové karty podniku se považuje za vydání osvědčení podle části čtvrté správního řádu^{6a)}.

(3) Vzor paměťové karty podniku stanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{1a)} prováděcí právní předpis.

§ 7b

Registrační značka na přání

(1) Na základě žádosti vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla se souhlasem vlastníka lze k silničnímu vozidlu přidělit registrační značku tvořenou žadatelem zvolenou kombinací velkých písmen latinské abecedy nebo arabských číslic (dále jen "registrační značka na přání"). Žádost o přidělení registrační značky na přání k silničnímu vozidlu, které není zapsané v registru silničních vozidel, lze podat nejdříve spolu se žádostí o zápis tohoto silničního vozidla do registru silničních vozidel.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností registrační značku na přání přidělí, pokud

- a) neobsahuje hanlivé nebo pohoršující výrazy, text podněcující k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob, název nebo zkratku orgánu veřejné moci nebo státu,
- b) stejná registrační značka není přidělena k jinému silničnímu vozidlu, není rezervována a tabulka s touto registrační značkou není vedena jako odcizená, ztracená nebo zničená a
- c) splňuje požadavky na formu a strukturu registrační značky na přání.

(3) Tabulky s přidělenou registrační značkou na přání vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností žadateli do 15 dnů ode dne uhrazení správního poplatku. Před vydáním tabulek s přidělenou registrační značkou na přání žadatel odevzdá obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností tabulky s přidělenou registrační značkou, pokud byly k silničnímu vozidlu vydány.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost rezervuje registrační značku na přání, pokud registrační značka na přání splňuje podmínky podle odstavce 2 a pro žadatele již není rezervována jiná registrační značka na přání.

(5) Pokud osoba, na jejíž žádost byla registrační značka na přání rezervována, podá do 6 měsíců od provedení rezervace žádost o přidělení této značky podle odstavce 1, obecní úřad obce s rozšířenou působností žádosti vyhová. Není-li v této lhůtě žádost podána, rezervace zaniká.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na formu a strukturu registrační značky na přání, provedení tabulky s registrační značkou na přání a způsob umístění tabulky na silničním vozidle.

§ 7c

(1) Současně s podáním žádosti o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel, žádosti o vyřazení silničního vozidla z provozu, žádosti o zápis zániku silničního vozidla nebo žádosti o přidělení registrační značky pro vývoz do jiného státu může osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník silničního vozidla, které byla k tomuto silničnímu vozidlu přidělena registrační značka na přání dle § 7b a která převedla vlastnictví tohoto vozidla na jinou osobu (dále jen "dosavadní vlastník"), vlastník nebo provozovatel silničního vozidla se souhlasem vlastníka požádat o

- a) přidělení této registrační značky na přání k jinému silničnímu vozidlu, jehož je vlastníkem nebo provozovatelem a které je zapsáno v registru silničních vozidel nebo o jehož zápis žádá, nebo
- b) rezervaci této registrační značky na přání na dobu 3 měsíce ode dne podání žádosti.

(2) Spolu s žádostí podle odstavce 1 písm. b) odevzdá žadatel obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností k úschově tabulky s přidělenou registrační značkou.

(3) Žádosti podle odstavce 1 obecní úřad obce s rozšířenou působností vyhoví, pokud provedl zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla nebo zápis zániku silničního vozidla v registru silničních vozidel nebo vyřadil silniční vozidlo z provozu.

(4) Pokud osoba, na jejíž žádost byla registrační značka na přání rezervována, podá ve lhůtě podle odstavce 1 písm. b) žádost o přidělení rezervované značky na přání k silničnímu vozidlu, jehož je žadatel vlastníkem nebo provozovatelem, obecní úřad obce s rozšířenou působností žádosti vyhoví. Žádost o přidělení rezervované registrační značky na přání k silničnímu vozidlu, které není zapsáno v registru silničních vozidel, lze podat nejdříve spolu se žádostí o zápis tohoto silničního vozidla do registru silničních vozidel. Není-li v této lhůtě žádost podána,

rezervace zaniká.

§ 7d

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla se souhlasem vlastníka vydá tabulku s registrační značkou již k tomuto silničnímu vozidlu přidělenou

- a) k umístění na nosné zařízení připojitelné k silničnímu vozidlu, nebo
- b) v případě poškození tabulky s přidělenou registrační značkou nebo registrační značkou na přání.

(2) K žádosti podle odstavce 1 písm. b) přiloží žadatel poškozenou tabulku s přidělenou registrační značkou.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví vzor žádosti o vydání tabulky podle odstavce 1.

§ 7e

(1) Ztrátu, zničení nebo odcizení tabulky s přidělenou registrační značkou je vlastník nebo provozovatel silničního vozidla povinen neprodleně oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

(2) Pokud bylo k silničnímu vozidlu vydáno více tabulek s přidělenou registrační značkou, odevzdá vlastník nebo provozovatel silničního vozidla tabulky, které nebyly ztraceny, zničeny nebo odcizeny, spolu s oznámením podle odstavce 1.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě oznámení podle odstavce 1 přidělí silničnímu vozidlu novou registrační značku a vydá tabulky s touto značkou; je-li současně s oznámením podána žádost o přidělení registrační značky na přání, postupuje podle § 7b.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví vzor oznámení podle odstavce 1.

§ 7f

(1) Ztrátu, zničení, odcizení nebo poškození technického průkazu silničního vozidla nebo osvědčení o registraci silničního vozidla je vlastník nebo provozovatel silničního vozidla povinen neprodleně oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a požádat o vydání nového technického průkazu nebo osvědčení o registraci silničního vozidla. Poškozený technický průkaz silničního vozidla nebo osvědčení o registraci silničního vozidla odevzdá vlastník nebo provozovatel silničního vozidla spolu s žádostí.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě žádosti podle odstavce 1 vydá žadateli nový technický průkaz silničního vozidla nebo osvědčení o registraci silničního vozidla.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví vzor žádosti o vydání nového technického průkazu silničního vozidla a osvědčení o registraci silničního vozidla a způsob provádění zápisu údajů v novém technickém průkazu silničního vozidla nebo osvědčení o registraci silničního vozidla a jejich rozsah.

§ 7g

Ministerstvo zajišťuje výrobu tabulek registračních značek a poskytuje tyto tabulky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností na základě jeho požadavku. Obecní úřad obce s rozšířenou působností sděluje ministerstvu požadavky na poskytnutí tabulek registračních značek průběžně tak, aby byl schopen zabezpečit jejich vydávání.

§ 7h

(1) Silniční vozidlo člena diplomatické mise zapisuje do registru silničních vozidel ministerstvo. Na zápis silničního vozidla člena diplomatické mise do registru silničních vozidel a související činnosti se § 6 odst. 3 písm. a) a b), § 7 a 7d až 7f použijí obdobně.

(2) Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Generální inspekce

bezpečnostních sborů a zpravodajské služby vedou evidenci silničních vozidel používaných pro své účely a zapisují silniční vozidla do této evidence. Ministerstvo vnitra dále vede evidenci silničních vozidel používaných pro účely Celní správy České republiky a pro účely orgánů Finanční správy České republiky a zapisuje silniční vozidla do této evidence. Na obsah evidence silničních vozidel podle vět první a druhé se použijí § 4 odst. 1 písm. a) a d) a § 4 odst. 2 a 3 obdobně. Na činnosti související se zápisem těchto silničních vozidel se § 7 použije obdobně. Vozidla ozbrojených sil České republiky se evidují podle zvláštního zákona²²⁾.

§ 8

Žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla

(1) Zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a)
 - v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka silničního vozidla a nového provozovatele silničního vozidla, není-li totožný s dosavadním nebo novým vlastníkem,
- b)
 - v případě přechodu vlastnického práva na základě
 - 1. žádosti nového vlastníka silničního vozidla, nebo
 - 2. oznámení Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, přešlo-li vlastnictví k silničnímu vozidlu na stát odúmrť, zabavením nebo propadnutím věci.

(2) Žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla nebo oznámení se podává do 10 pracovních dnů ode dne

- a)
 - převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu, nebo
- b)

přechodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu nebo nabytí právní moci rozhodnutí soudu v dědickém řízení.

(3) Žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla obsahuje vedle obecných náležitostí podání údaje o novém vlastníkovi a provozovateli silničního vozidla podle § 4 odst. 2 písm. a); je-li provozovatel totožný s novým vlastníkem silničního vozidla, údaje o provozovateli se v žádosti neuvádí. Žádost podle odstavce 1 písm. a) podaná v listinné podobě musí být opatřena úředně ověřenými podpisy žadatelů; to neplatí, pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti ověří totožnost žadatele nebo je žadatel zastoupen na základě plné moci.

(4) K žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se přiloží

a)

v případě převodu vlastnického práva

1. technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla,
2. protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a
3. zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu,

b)

v případě přechodu vlastnického práva

1. doklad o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu a
2. doklady podle písmene a); k žádosti se nepřikládají technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, nemá-li je žadatel k dispozici, a protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, podává-li žadatel současně žádost o zápis zániku silničního vozidla.

(5) K oznámení se přiloží doklad o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu a technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, má-li je Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových k dispozici.

(6) Prokazuje-li se zmocnění k zastoupení při podání žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla podle odstavce 1 písm. a) písemnou plnou mocí, musí být plná moc opatřena úředně ověřeným podpisem zmocnitele nebo podepsána zmocnitelem způsobem, se kterým zvláštní právní předpis spojuje při právním jednání vůči státu v souvislosti s výkonem jeho působnosti účinky vlastnoručního podpisu²⁷).

(7) K žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se může vedle žadatelů uvedených v odstavci 1 písm. a) připojit další osoba, pokud nabyla vlastnické právo k silničnímu vozidlu před podáním žádosti ve lhůtě podle odstavce 2, a

- a) vlastnické právo k silničnímu vozidlu nabyla tato osoba v rámci výkonu podnikatelské činnosti zcizitele, nebo
- b) je tato osoba podnikatelem a osoba, která na ní vlastnictví převedla, má být zapsána jako provozovatel silničního vozidla.

§ 8a

(1) Došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka.

(2) Pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru silničních vozidel a její přílohy platí § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b) obdobně. Pro prokazování zmocnění k zastoupení platí § 8 odst. 5 obdobně.

(3) O podání žádosti podle odstavce 1 vyrozumí obecní úřad obce s rozšířenou působností bez zbytečného odkladu dosavadního nebo nového vlastníka silničního

vozidla, který žádost nepodal, a umožní mu se k žádosti vyjádřit. Má-li dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, v držení technický průkaz nebo osvědčení o registraci silničního vozidla, vyzve jej obecní úřad obce s rozšířenou působností k jejich předložení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.

§ 9

Žádost o zápis změny provozovatele silničního vozidla

(1) Zápis změny provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě

- a) společné žádosti vlastníka silničního vozidla a nového provozovatele silničního vozidla, nebo
- b) žádosti vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla, má-li být novým provozovatelem silničního vozidla jeho vlastník.

(2) Žádost o zápis změny provozovatele silničního vozidla obsahuje vedle obecných náležitostí podání údaje o novém provozovateli silničního vozidla podle § 4 odst. 2 písm. a). Ustanovení § 8 odst. 3 věty druhé, § 8 odst. 4 písm. a) a § 8 odst. 6 se použijí obdobně.

(3) Je-li podána žádost podle odstavce 1 písm. b) a technický průkaz má v držení vlastník silničního vozidla, vyzve jej obecní úřad obce s rozšířenou působností k jeho předložení.

(4) Vzor žádosti o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis.

§ 10

Zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše změnu vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel na základě žádosti

nebo oznámení, jsou-li splněny podmínky podle § 6 odst. 3 písm. d) a e). Při zápisu změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla obecní úřad obce s rozšířenou působností dále

- a) zapíše údaje o novém vlastníku nebo provozovateli do technického průkazu silničního vozidla,
- b) odejme dosavadní osvědčení o registraci silničního vozidla a vydá nové osvědčení a
- c) přidělí silničnímu vozidlu registrační značku a vydá tabulky s přidělenou registrační značkou, pokud byl použit postup podle § 7c.

(2) Po provedení úkonů podle odstavce 1 obecní úřad obce s rozšířenou působností předá technický průkaz silničního vozidla, osvědčení o registraci silničního vozidla a popřípadě tabulky s přidělenou registrační značkou nově zapsanému vlastníkovu nebo provozovateli silničního vozidla.

(3) Je-li podána žádost podle § 8 odst. 7, považuje se pro účely odstavců 1 a 2 za nového vlastníka silničního vozidla osoba, která nabyla silniční vozidlo jako poslední.

(4) Nepředložení technického průkazu silničního vozidla nebo osvědčení o registraci vozidla ve lhůtě stanovené podle § 8a odst. 3 nebrání provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel. Obecní úřad obce s rozšířenou působností v takovém případě vydá při zápisu nový technický průkaz silničního vozidla.

§ 11

Změna ostatních údajů v registru silničních vozidel

(1) O zápis změny údaje v registru silničních vozidel jiného, než je změna vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla, je povinen požádat obecní úřad obce s rozšířenou působností do 10 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala,

- a) vlastník silničního vozidla, jedná-li se o změnu údaje uvedeného v § 4 odst. 2 písm. a), nebo
- b) provozovatel silničního vozidla.

(2) K žádosti podle odstavce 1 se přiloží

- a) technický průkaz,
- b) osvědčení o registraci silničního vozidla, nejedná-li se o vozidlo vyřazené z provozu,
- c) další doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů, pokud se jedná o změny technických údajů o silničním vozidle.

(3) Pokud je předmětem žádosti podle odstavce 1 zápis změny údaje v registru silničních vozidel na základě výměny podstatné části mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla, k žádosti se dále přiloží

- a) doklad o nabytí této části,
- b) protokol o technické prohlídce provedené po výměně této podstatné části a
- c) rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností o schválení technické způsobilosti po provedené výměně, jedná-li se o přestavbu silničního vozidla.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě žádosti podle odstavce 1

- a) zapíše změnu údaje do registru silničních vozidel,

- b) vyznačí změnu údaje v technickém průkazu silničního vozidla a
- c) vydá nové osvědčení o registraci silničního vozidla v případě změny údajů uváděných v osvědčení o registraci silničního vozidla.

§ 12

Vyřazení silničního vozidla z provozu

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vyřadí silniční vozidlo z provozu

- a) na základě žádosti vlastníka silničního vozidla, nebo
- b) zaniklo-li pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾ a ve lhůtě 14 dnů od zániku pojištění odpovědnosti z provozu vozidla nebyla uzavřena nová pojistná smlouva o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla týkající se téhož silničního vozidla, na základě které vznikla nejpozději uplynutím této lhůty povinnost pojistníka platit pojistné a povinnost pojistitele poskytnout pojistné plnění pro případ pojistné události.

(2) Vlastník silničního vozidla spolu s žádostí o vyřazení silničního vozidla z provozu odevzdá obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností osvědčení o registraci silničního vozidla, není-li zadrženo podle zvláštního právního předpisu²⁸⁾, a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou a předloží technický průkaz silničního vozidla k vyznačení záznamu o jeho vyřazení z provozu.

(3) Vlastník silničního vozidla vyřazeného z provozu je povinen

- a) zabezpečit toto vozidlo takovým způsobem, aby neohrožovalo nebo nepoškozovalo životní prostředí, a
- b) neodstraňovat podstatné části vyřazeného silničního vozidla, zejména karoserii s vyznačeným identifikačním číslem silničního vozidla a motor.

(4) Trvá-li vyřazení silničního vozidla z provozu déle než 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, je vlastník vyřazeného silničního vozidla povinen bez zbytečného odkladu po uplynutí této lhůty oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, adresu místa, kde je vyřazené silniční vozidlo umístěno a účel jeho využití.

(5) Bylo-li silniční vozidlo odcizeno, požádá vlastník silničního vozidla o jeho vyřazení z provozu bez zbytečného odkladu poté, co se o odcizení silničního vozidla dozvěděl; k žádosti přiloží policejní protokol. Doklady a tabulky podle odstavce 2 k žádosti přiloží, má-li je k dispozici. Odstavce 3 a 4 se nepoužijí.

(6) Bylo-li silniční vozidlo vyřazeno z provozu podle odstavce 1 písm. b), je vlastník silničního vozidla povinen obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, do 10 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o vyřazení silničního vozidla z provozu

- a) odevzdat osvědčení o registraci silničního vozidla a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou,
- b) předložit technický průkaz silničního vozidla k vyznačení záznamu o jeho vyřazení z provozu a
- c) oznámit údaje podle odstavce 4.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, ukončí vyřazení silničního vozidla z provozu na žádost jeho vlastníka, pokud

- a) je k silničnímu vozidlu splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a
- b) má silniční vozidlo platné osvědčení o technické způsobilosti vydané stanicí měření emisí a stanicí technické kontroly.

(8) Obecní úřad obce s rozšířenou působností současně s rozhodnutím o ukončení vyřazení silničního vozidla z provozu vrátí vlastníkovvi silničního vozidla osvědčení o registraci silničního vozidla a tabulky s přidělenou registrační značkou a vyznačí ukončení vyřazení z provozu v technickém průkazu silničního vozidla. Pokud byl použit postup podle § 7c, obecní úřad obce s rozšířenou působností přidělí k silničnímu vozidlu registrační značku a vydá tabulky s přidělenou registrační značkou.

(9) Vzor žádosti o vyřazení silničního vozidla z provozu a žádosti o ukončení vyřazení silničního vozidla z provozu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 13

Zánik silničního vozidla

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše zánik silničního vozidla v registru silničních vozidel na základě

a)

žádosti vlastníka silničního vozidla jiného než přípojného, pokud silniční vozidlo

1.

bylo předáno provozovateli zařízení ke sběru autovraků²³⁾ bez odstranění svých podstatných částí,

2.

bylo ekologicky zlikvidováno oprávněnou osobou v jiném členském státě,

3.

bylo zničeno, nebo

4.

zaniklo jinak a o jednání vedoucím k jeho zániku bylo pravomocně rozhodnuto v řízení o přestupku podle zákona upravujícího nakládání s odpady²³⁾ nebo v trestním řízení,

b)

žádosti vlastníka přípojného vozidla, pokud přípojné vozidlo zaniklo, nebo

- c) oznámení obecního úřadu nebo vlastníka pozemní komunikace, který postupem podle zvláštního zákona²⁴⁾ předal silniční vozidlo provozovateli zařízení ke sběru autovraků.

(2) Zničením silničního motorového vozidla se rozumí takový stav silničního vozidla způsobený jeho havárií, živelní pohromou nebo jiným obdobným způsobem, ve kterém vozidlo nelze předat provozovateli zařízení ke sběru autovraků; za zničení silničního motorového vozidla se nepovažuje jeho rozebrání.

(3) Vlastník silničního vozidla požádá o zápis zániku silničního vozidla nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy došlo ke skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b). K žádosti přiloží

- a) doklad o ekologické likvidaci silničního vozidla vydaný oprávněnou osobou, jde-li o skutečnost podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 nebo 2, neověřuje-li obecní úřad obce s rozšířenou působností ekologickou likvidaci silničního vozidla sám,
- b) doklad potvrzující zničení silničního vozidla vydaný Policií České republiky nebo Hasičským záchranným sborem České republiky anebo obdobným orgánem jiného státu, jde-li o skutečnost podle odstavce 1 písm. a) bod 3,
- c) doklad o pravomocném ukončení řízení o přestupku podle zákona upravujícího nakládání s odpady²³⁾ nebo trestního řízení, jde-li o skutečnost podle odstavce 1 písm. a) bodu 4,
- d) technický průkaz silničního vozidla,
- e) osvědčení o registraci silničního vozidla a
- f) všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou.

(4) Doklady a tabulky podle odstavce 3 písm. c) až f) se k žádosti nepřikládají, pokud byly zničeny spolu s vozidlem.

(5) Splnění podmínky podle odstavce 1 písm. a) bod 1 ověří obecní úřad obce s rozšířenou působností v evidenci podle zvláštního právního předpisu²³⁾, jde-li o silniční vozidlo kategorie M1 nebo N1.

(6) Obecní úřad obce s rozšířenou působností při zápisu zániku silničního vozidla dále

- a) odebere osvědčení o registraci silničního vozidla a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou a
- b) vyznačí v technickém průkazu silničního vozidla záznam o zániku technické způsobilosti vozidla a skončení platnosti technického průkazu.

(7) Vzor žádosti o zápis zániku silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis.

§ 14

Vývoz

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost vlastníka silničního vozidla přidělí k tomuto vozidlu registrační značku s omezenou platností pro vývoz do jiného státu a vydá tabulky s touto přidělenou registrační značkou v počtu odpovídajícím kategorii vozidla.

(2) Spolu se žádostí podle odstavce 1 se odevzdají všechny vydané tabulky s registrační značkou, která byla k silničnímu vozidlu dosud přidělena, a předloží osvědčení o registraci silničního vozidla a technický průkaz silničního vozidla k provedení záznamu o vývozu do jiného státu. K žádosti se přiloží protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví vzor žádosti o přidělení registrační značky pro vývoz do jiného státu, formu, obsah a strukturu registrační značky pro vývoz do jiného státu, dobu její platnosti, provedení tabulky s touto registrační značkou a způsob jejího umístění na silničním vozidle.

§ 14a

Paměťová karta dílny

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností ověří na základě žádosti metrologického střediska autorizovaného k ověřování záznamového zařízení podle zvláštního právního předpisu^(6b), zda jsou splněny podmínky pro vydání paměťové karty dílny pro údržbu, seřizování a opravu záznamových zařízení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^(1a), a pokud nezjistí skutečnosti, které jsou v rozporu s podmínkami pro vydání paměťové karty dílny, vydá ji do 15 pracovních dnů od doručení žádosti.

(2) Vydání paměťové karty dílny se považuje za vydání osvědčení podle části čtvrté správního řádu^(6a).

(3) Paměťová karta dílny platí 1 rok ode dne vydání.

(4) Držitel paměťové karty dílny je povinen nahlásit změny údajů, poškození, odcizení nebo ztrátu paměťové karty dílny do 10 pracovních dnů od vzniku těchto skutečností obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá do 5 pracovních dnů od doručení oznámení uvedených skutečností náhradní paměťovou kartu dílny.

(5) Jestliže držitel paměťové karty dílny pozbyl oprávnění k výkonu autorizované činnosti podle zvláštního právního předpisu^(6b), je povinen ji odevzdat do 10 pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o pozbytí autorizace na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností.

(6) Vzor paměťové karty dílny stanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^(1a) prováděcí právní předpis.

ČÁST TŘETÍ

SCHVALOVÁNÍ SILNIČNÍCH VOZIDEL

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 15

Silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky nebo nedokončená silniční vozidla lze uvádět na trh pouze, pokud je schválena jejich technická způsobilost.

HLAVA II

SCHVALOVÁNÍ TYPU

§ 16

(1) Typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku schvaluje ministerstvo na žádost výrobce.

(2) Ministerstvo schválí typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku, na který se nepoužijí příslušné předpisy Evropské unie¹⁶⁾, pokud

a)

typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku

1.

odpovídá údajům obsaženým v dokumentaci přiložené k žádosti o schválení typu a

2.

splňuje technické požadavky na bezpečnost silničního provozu a ochranu života a zdraví člověka a životního prostředí (dále jen "technické požadavky") a

b)

výrobce je způsobilý zajistit shodu výroby silničních vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem.

(3) Při schválení typu silničního vozidla podle odstavce 2 ministerstvo povolí výjimku ze splnění technických požadavků, pokud technické charakteristiky typu

silničního vozidla zajišťují srovnatelnou úroveň bezpečnosti silničního provozu a ochrany života a zdraví člověka a životního prostředí jako technické požadavky.

(4) Ministerstvo schválí typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku, na který se použijí příslušné předpisy Evropské unie¹⁶⁾, pokud

a)

typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku

1.

odpovídá údajům obsaženým v dokumentaci přiložené k žádosti o schválení typu a

2.

splňuje harmonizované technické požadavky na bezpečnost silničního provozu a ochranu života a zdraví člověka a životního prostředí (dále jen "harmonizované technické požadavky") a

b)

výrobce je způsobilý zajistit shodu výroby silničních vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem.

(5) Při schválení typu silničního vozidla podle odstavce 4 ministerstvo povolí výjimku ze splnění harmonizovaných technických požadavků, pokud

a)

technické charakteristiky typu silničního vozidla zajišťují srovnatelnou úroveň bezpečnosti silničního provozu a ochrany života a zdraví člověka a životního prostředí jako harmonizované technické požadavky a

b)

jedná se o typ silničního vozidla, které bude vyráběno a uváděno na trh v omezeném počtu kusů (dále jen "silniční vozidlo v malé sérii").

(6) Ministerstvo schválí typ systému silničního vozidla, jeho konstrukční části nebo samostatného technického celku, na který se použije mezinárodní smlouva v oblasti schvalování technické způsobilosti, kterou je Česká republika vázána⁷⁾,

pokud

a)

typ systému silničního vozidla, jeho konstrukční části nebo samostatného technického celku

1.

odpovídá údajům obsaženým v dokumentaci přiložené k žádosti o schválení typu a

2.

splňuje technické požadavky přijaté na základě této mezinárodní smlouvy na bezpečnost silničního provozu a ochranu života a zdraví člověka a životního prostředí (dále jen "mezinárodní technické požadavky") a

b)

výrobce je způsobilý zajistit shodu výroby systémů silničních vozidel, jejich konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem.

(7) Ministerstvo neschválí typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku, který splňuje technické požadavky, harmonizované technické požadavky nebo mezinárodní technické požadavky, pokud představuje závažné nebezpečí pro bezpečnost silničního provozu, životní prostředí nebo život nebo zdraví člověka.

(8) Schválení typu silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku podle odstavců 2, 3 nebo 5 je platné pouze na území České republiky. Schválení typu silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku podle odstavců 4 nebo 6 je platné ve všech členských státech.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, na které se nepoužijí příslušné předpisy Evropské unie, technické požadavky, harmonizované technické požadavky a mezinárodní technické požadavky, způsob zajištění shody výroby silničních vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem, a nejvyšší počet silničních vozidel v malé sérii.

Žádost o schválení typu

(1) Žádost o schválení typu lze podat pro typ

- a) silničního vozidla, jehož systémy a samostatné technické celky nejsou typově schváleny (dále jen "jednorázové schválení typu"),
- b) silničního vozidla, jehož všechny konstrukční části a samostatné technické celky jsou typově schváleny a alespoň jeden jeho systém je typově schválen (dále jen "kombinované schválení typu"),
- c) silničního vozidla, jehož všechny systémy, konstrukční části a samostatné technické celky jsou typově schváleny (dále jen "postupné schválení typu"),
- d) systému vozidla,
- e) konstrukční části vozidla, nebo
- f) samostatného technického celku vozidla.

(2) Pro každý typ, o jehož schválení se žádá, musí být podána samostatná žádost. Různá řízení o schválení typu nelze spojit do společného řízení.

(3) Výrobce, který nemá sídlo na území členského státu, je pro celé řízení o schválení typu podle § 16 odst. 4 povinen ustanovit zmocněnce, který má na území členského státu sídlo nebo trvalý nebo obdobný pobyt.

(4) Žádost o schválení typu musí obsahovat

- a)

obchodní označení silničního vozidla, jeho systémů, konstrukční části nebo samostatného technického celku silničního vozidla, značku a obchodní název stanovený výrobcem a popis typu silničního vozidla,

b)

údaj o tom, zda se žádá o

1.

schválení typu podle § 16 odst. 2, 4 nebo 6,

2.

jednorázové, kombinované nebo postupné schválení typu, jde-li o schválení typu silničního vozidla,

3.

povolení výjimky podle § 16 odst. 3 nebo 5 a

c)

údaj o počtu silničních vozidel, které budou vyrobeny, jde-li o typ silničního vozidla v malé sérii.

(5) K žádosti o schválení typu žadatel přiloží

a)

výpis z obchodního nebo obdobného rejstříku vedeného ve státě sídla žadatele, pokud nemá sídlo na území České republiky,

b)

dokumentaci obsahující technické údaje o typu, jehož schválení je požadováno, v listinné nebo elektronické podobě,

c)

prohlášení o tom, že žádost o schválení téhož typu nebyla podána u příslušného orgánu jiného členského státu, jedná-li se o schválení typu podle § 16 odst. 4,

d)

osvědčení o schválení typu systému vozidla, konstrukčních částí vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, včetně schvalovací dokumentace, bylo-li vydáno,

e)

popis opatření k zajištění shody výroby vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem a

f)

popis způsobu zajištění evidence počtu vyrobených silničních vozidel, jde-li o typ silničního vozidla v malé sérii.

(6) Ministerstvo je oprávněno vyžádat si pro potřeby ověření splnění podmínek podle § 16 odst. 2 až 6 od žadatele další údaje neuvedené v žádosti o schválení typu nebo v přílohách k této žádosti, které jsou nezbytné k rozhodnutí o této žádosti.

(7) Rozsah a obsah dokumentace obsahující technické údaje o typu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 18

Ministerstvo zastaví řízení o schválení typu podle § 16 odst. 4, pokud zjistí, že

a)

u orgánu jiného členského státu bylo zahájeno řízení o schválení totožného typu s platností ve všech členských státech, nebo

b)

orgán jiného členského státu schválil totožný typ s platností ve všech členských státech.

§ 19

Ověření shodnosti výroby

(1) Splnění podmínky podle § 16 odst. 2 písm. b), § 16 odst. 4 písm. b) nebo § 16 odst. 6 písm. b) ověří ministerstvo. Náklady na toto ověření nese žadatel. Pokud výroba silničních vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků nebo její část probíhá v jiném členském státě, může ministerstvo požádat o ověření splnění těchto podmínek příslušný orgán tohoto státu.

(2) Na žádost orgánu jiného členského státu, který vede řízení o schválení typu, ověří ministerstvo způsobilost výrobce zajistit shodu výroby silničních

vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků se schváleným typem, pokud výroba nebo její část probíhá na území České republiky a výrobce provedení ověření umožnil. Ministerstvo bez zbytečného odkladu sdělí výsledek tohoto ověření orgánu, který o ověření požádal.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví způsob ověření podle odstavců 1 a 2 a náležitosti sdělení podle odstavce 2.

§ 20

Ověření technických požadavků

(1) Splnění technických požadavků, harmonizovaných technických požadavků nebo mezinárodních technických požadavků, shodnost typu silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku s údaji v dokumentaci a srovnatelnou úroveň bezpečnosti silničního provozu a ochrany života a zdraví člověka a životního prostředí podle § 16 odst. 3 nebo 5 ověří ministerstvo nebo technická zkušebna. Náklady na toto ověření nese žadatel.

(2) U postupného schválení typu ověří ministerstvo pouze platnost osvědčení o schválení typu systémů vozidla, jeho konstrukčních částí a samostatných technických celků, jejich vzájemný soulad a soulad s typem silničního vozidla vymezeným v žádosti. U kombinovaného schválení typu postupuje ministerstvo obdobně u těch systémů vozidla, jeho konstrukčních částí a samostatných technických celků, které jsou typově schváleny.

(3) Ministerstvo je oprávněno vyžádat si od výrobce silničního vozidla, jejich konstrukční části nebo samostatné technické celky v počtu potřebném pro provedení zkoušek.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah a způsob ověření podle odstavce 1 a způsob určení počtu silničních vozidel, jejich konstrukčních částí nebo samostatných technických celků potřebných pro provedení zkoušek.

§ 21

Schválení typu

(1) Pokud ministerstvo schválí typ silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku, vydá žadateli místo písemného vyhotovení rozhodnutí osvědčení o schválení typu. Přílohou osvědčení o schválení typu je dokumentace přiložená k žádosti o schválení typu a kopie zkušebních protokolů (dále jen "schvalovací dokumentace") a seznam schvalovací dokumentace v listinné nebo elektronické podobě.

(2) Pokud konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla splňuje technické požadavky nebo harmonizované technické požadavky pouze ve spojení s jinou konstrukční částí nebo samostatným technickým celkem, ministerstvo v písemném vyhotovení rozhodnutí o schválení typu odpovídajícím způsobem omezí použití této konstrukční části nebo samostatného technického celku vozidla.

(3) Pokud se jedná o typ silničního vozidla v malé sérii, ministerstvo v písemném vyhotovení rozhodnutí o schválení typu uvede počet vozidel, která budou vyrobená a uvedena na trh.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví vzor osvědčení o schválení typu, náležitosti seznamu schvalovací dokumentace a způsob vyplnění osvědčení o schválení typu.

§ 22

(1) Pokud byl schvalovaný typ již schválen jiným členským státem s platností na jeho území, provede se ověření podle § 20 jen v rozsahu, ve kterém není splnění příslušných podmínek prokázáno tímto schválením.

(2) Ministerstvo zašle na žádost držitele osvědčení o schválení typu pro účely prodeje, registrace nebo uvedení do provozu silničního vozidla v jiném členském státě kopii osvědčení o schválení typu silničního vozidla podle § 16 odst. 5 a schvalovací dokumentace příslušnému orgánu tohoto státu.

(3) Pokud ministerstvo obdrží od příslušného orgánu jiného členského státu kopii osvědčení o schválení typu silničního vozidla v malé sérii s platností na území tohoto státu a kopii schvalovací dokumentace, rozhodne o tom, zda uzná takto schválený typ silničního vozidla. Ministerstvo takto schválený typ silničního vozidla uzná, pokud z obdržené kopie osvědčení a schvalovací dokumentace

vyplývá, že jsou splněny podmínky podle § 16 odst. 5. Kopii rozhodnutí ministerstvo zašle příslušnému orgánu jiného členského státu.

§ 23

Prohlášení o shodě a značka schválení typu

(1) Výrobce je povinen každé vyrobené silniční vozidlo, jehož typ je schválen,

- a) opatřit prohlášením o shodě a označit značkou schválení typu, nebo
- b) označit značkou schválení typu.

(2) Výrobce zajistí, aby prohlášení o shodě obsahovala ochranné prvky k zabránění padělání. Pouze výrobce je oprávněn vydávat duplikáty prohlášení o shodě.

(3) Výrobce je povinen každou vyrobenou konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla, jehož typ je schválen, označit výrobní nebo obchodní značkou, číslem typu nebo identifikačním číslem typu a značkou schválení typu.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví, pro které kategorie silničních vozidel se vydává prohlášení o shodě a které kategorie silničních vozidel se označují pouze značkou schválení typu, které konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla se označují značkou schválení typu, náležitosti prohlášení o shodě a duplikátu prohlášení o shodě a vzhled značky schválení typu.

§ 24

Změna schválení typu

(1) O změně schválení typu rozhoduje ministerstvo na základě písemné žádosti výrobce. Žádost o změnu schválení typu musí obsahovat údaje podle § 17 odst. 4 písm. a) a vymezení údajů obsažených ve schvalovací dokumentaci, kterých se změna týká. K žádosti musí být přiloženy přílohy podle § 17 odst. 5 písm. b).

(2) Ministerstvo schválí změny již schváleného typu, pokud

- a) nedojde ke změně základních znaků typu a
- b) po provedení změny budou splněny podmínky pro schválení typu podle § 16.

(3) Ministerstvo schválí změny formou rozšíření schválení typu a vydá žadateli nové osvědčení, schvalovací dokumentaci a případně i seznam schvalovací dokumentace s vyznačenými změnami a datem jejich provedení, pokud

- a) ověření splnění podmínek podle odstavce 2 proběhlo postupem podle § 20,
- b) se změny týkají údajů uvedených v osvědčení o schválení typu, nebo
- c) se o provedení změny žádá v souvislosti s nabytím účinnosti prováděcího právního předpisu, kterým se stanoví nové technické požadavky, harmonizované technické požadavky nebo mezinárodní technické požadavky.

(4) Pokud se jedná o jiné změny schválení typu než změny uvedené v odstavci 3, ministerstvo je schválí formou revize schválení typu a ve schvalovací dokumentaci a případně i v seznamu schvalovací dokumentace vyznačí příslušné změny a datum jejich provedení.

(5) Způsob vyznačování rozšíření schválení typu nebo revize schválení typu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 25

Zrušení rozhodnutí o schválení typu

(1) Ministerstvo zruší rozhodnutí o schválení typu, jestliže

- a) výrobce neodstraní nedostatky zjištěné při dohledu nad výrobou ve lhůtě podle § 28c odst. 1, pokud uvedl na trh vyrobená silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, které nejsou shodné se schváleným typem,
- b) výrobce při výrobě silničních vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků a jejich uvádění na trh nedodrží podmínky schválení typu nebo povinnosti stanovené v § 28 odst. 1 písm. a), b), d), e) a q),
- c) byla ukončena výroba schváleného typu silničního vozidla, jeho konstrukční části nebo samostatného technického celku, nebo
- d) o to výrobce požádal.

(2) Výrobce je povinen oznámit ministerstvu ukončení výroby schváleného typu silničního vozidla, jeho konstrukční části nebo samostatného technického celku, pokud již nehodlá výrobu obnovit.

(3) Pokud silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, jejichž typ je schválen, představují závažné nebezpečí pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, životní prostředí nebo život a zdraví člověka, ministerstvo zakáže jejich výrobci nebo dovozci uvádění na trh po dobu nejdéle šesti měsíců.

§ 26

Pozbytí platnosti schválení typu

(1) Pokud nabude účinnosti prováděcí právní předpis, kterým se stanoví nové technické požadavky, harmonizované technické požadavky nebo mezinárodní technické požadavky vztahující se na schválený typ silničního vozidla, jeho systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky a schválený typ novým požadavkům neodpovídá, pozbývá rozhodnutí o schválení typu platnosti dnem

nabytí účinnosti tohoto prováděcího právního předpisu.

(2) Silniční vozidla vyrobená ve shodě se schváleným typem lze po pozbytí platnosti schváleného typu podle odstavce 1 uvádět na trh pouze na základě povolení ministerstva. Ministerstvo na žádost výrobce povolí uvedení silničních vozidel podle věty první na trh, pokud

- a) se tato vozidla v den pozbytí platnosti schválení typu nacházela na území některého členského státu a nebyla zapsána v registru silničních vozidel nebo obdobné evidenci jiného členského státu a
- b) výrobce doloží technické nebo ekonomické důvody, jež brání splnění nových technických požadavků nebo harmonizovaných technických požadavků u těchto vozidel.

(3) V povolení ministerstvo uvede počet silničních vozidel, které lze uvést na trh, a jejich identifikační čísla (VIN), a dobu, po kterou lze silniční vozidla na trh uvádět a která nesmí překročit 12 měsíců.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví nejvyšší počet silničních vozidel, jejichž uvedení na trh lze podle odstavců 2 a 3 povolit.

§ 27

Technické zkušebny

(1) Ministerstvo na žádost povolí provozování technické zkušebny právnické osobě, která

- a) je vybavena přístroji a dalším technickým zařízením nezbytným k provádění činností podle § 20 odst. 1 a disponuje prostorami stavebně upravenými pro výkon těchto činností,
- b) má zaveden dostatečný systém vnitřní organizace a řízení a

c) zabezpečí, že tyto zkoušky budou prováděny odborně způsobilými osobami.

(2) V povolení provozu technické zkušebny ministerstvo uvede kategorii činností, pro kterou žadatel doložil splnění podmínek podle odstavce 1 a kterou je technická zkušebna oprávněna vykonávat.

(3) Zaměstnanci provozovatele technické zkušebny jsou povinni zachovávat mlčenlivost o údajích, s nimiž se seznámí při provádění činností podle § 20 odst. 1. Tato povinnost trvá i po skončení pracovního poměru. Povinnosti zachovávat mlčenlivost mohou být tyto osoby zproštěny pouze osobou, v jejímž zájmu tuto povinnost mají, anebo ve veřejném zájmu vedoucím zaměstnancem, a to písemně s uvedením rozsahu a účelu.

(4) O provedení ověření podle § 20 odst. 1 pořídí technická zkušebna zkušební protokol a neprodleně po jeho pořízení jej zašle ministerstvu.

(5) Ministerstvo odejme povolení k provozování technické zkušebny, pokud její provozovatel

- a) přestal splňovat podmínky pro vydání povolení,
- b) opakovaně vykonává činnosti, k jejichž výkonu není podle odstavce 2 oprávněn, nebo
- c) o odnětí povolení požádal.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví kategorie činností technických zkušeben, požadavky na přístroje a další nezbytné technické zařízení a na prostory potřebné pro výkon činnosti technické zkušebny, požadavky na systém vnitřní organizace a řízení a způsob posuzování splnění těchto požadavků a vzor zkušebního protokolu.

§ 28

Povinnosti výrobce a akreditovaného zástupce

(1) Každý výrobce, který je držitelem osvědčení o schválení typu, je povinen

- a) zajistit výrobu a účinnou kontrolu pomocí systému řízení jakosti a kontroly výroby,
- b) zajistit provádění zkoušek vyrobených silničních vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků na zkušebním zařízení určeném pro ověřování shodnosti každého vyrobeného silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku se schváleným typem,
- c) zajistit, aby výsledky zkoušek byly zaznamenávány do zkušebních knih a aby záznamy o zkouškách byly dostupné alespoň po dobu 10 let,
- d) zajistit, aby pro každý typ byly prováděny nejméně zkoušky stanovené prováděcím právním předpisem, a analyzovat jejich výsledky,
- e) zajistit, aby po každé zkoušce vzorků nebo zkušebních dílů, při které se prokáže neshodnost se schváleným typem, byla přijata opatření k obnově shodnosti příslušné výroby,
- f) na výzvu ministerstva poskytnout ministerstvu silniční vozidlo, jeho konstrukční část nebo samostatný technický celek pro ověření plnění podmínek schválení typu a umožnit ministerstvu jejich ověření a poskytnout potřebné informace pro toto ověření; po ukončení zkoušek ministerstvo vrátí vozidlo nebo jeho část výrobci, pokud nebude dohodnuto jinak,
- g) sledovat jím vyrobená silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla v provozu a na základě analýz poruch silničních vozidel nebo jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků činit opatření pro udržení jejich technické způsobilosti podle písmene q),
- h) umožnit ministerstvu pravidelné ověřování kontrolních postupů užívaných výrobcem pro zajištění shodnosti,

- i) umožnit ministerstvu kontrolu výroby a předložit kontrolující osobě zkušební knihy, záznamy o výrobě a umožnit jí odebrání vzorků ke zkoušení,
- j) zajistit náhradní díly nejméně po dobu pěti let po ukončení výroby nebo dovozu,
- k) poskytnout každému na vyžádání informace nezbytné k provozování silničního vozidla a informace o technických údajích silničního vozidla z doby jeho prvního uvedení do provozu, pokud je má k dispozici,
- l) poskytnout každému na vyžádání informace nezbytné k použití systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a jejich technické údaje, pokud je má k dispozici,
- m) zajistit, aby pro každý nově vyrobený osobní automobil byl v prodejním místě připojen štítek a plakát s údaji o spotřebě pohonných hmot a emisích CO₂ obsaženými v osvědčení o schválení typu tohoto vozidla; rozměry, obsah štítku a plakátu a jejich umístění při prodeji silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis,
- n) zajistit, aby v propagačním materiálu k nově vyrobenému osobnímu automobilu byly zřetelně uvedeny údaje o spotřebě pohonných hmot a emisích CO₂ obsažené v osvědčení o schválení typu tohoto vozidla; je-li v propagačním materiálu uvedeno více typů nově vyrobených osobních automobilů, lze tyto údaje nahradit uvedením údajů o nejnižší a nejvyšší spotřebě pohonných hmot a emisí CO₂ u těchto typů,
- o) opatřit silniční vozidlo identifikačním číslem silničního vozidla (VIN),
- p) vést elektronickou evidenci prohlášení o shodě vydaných podle § 23 odst. 1 ve formátu stanoveném prováděcím právním předpisem a na výzvu předat údaje z této evidence ministerstvu,
- q) při zjištění, že u jím vyrobených vozidel již uvedených na trh jeden nebo více systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků představuje závažné nebezpečí pro bezpečnost provozu na pozemních

komunikacích, životní prostředí nebo život nebo zdraví člověka, oznámit toto zjištění ministerstvu a neprodleně zajistit odstranění těchto nedostatků,

- r) vydat k vozidlu technický průkaz, má-li být uvedeno na trh v České republice a podléhá povinné registraci podle tohoto zákona, a
- s) vydat k vozidlu technické osvědčení, má-li být uvedeno na trh v České republice a nepodléhá povinné registraci podle tohoto zákona,
- t) umístit na víčko palivové nádrže nově vyrobeného silničního motorového vozidla nebo v jeho těsné blízkosti údaje o pohonných hmotách včetně alternativního paliva, které se využívá k pohonu vozidla, a uvést tyto údaje v návodu k obsluze vozidla a dále zajistit, aby tyto údaje byly na prodejním místě viditelně umístěny v blízkosti vozidla.

(2) Výrobce je povinen pro účely plnění povinností podle odstavce 1 ustanovit svého zástupce, který má na území některého z členských států sídlo nebo trvalý nebo obdobný pobyt, pokud

- a) nemá sídlo na území některého z členských států a
- b) typ jím vyráběného silničního vozidla, jeho systému, konstrukční části nebo samostatného technického celku byl schválen podle § 16 odst. 4.

(3) Zahraniční výrobce může pověřit jednoho nebo více akreditovaných zástupců uváděním jím vyrobených vozidel na trh na území České republiky; akreditovaný zástupce vykonává svoji činnost na základě povolení ministerstva. Ministerstvo výkon činnosti akreditovaného zástupce povolí na základě žádosti podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby, která má na území České republiky, sídlo nebo organizační složku zapsanou v obchodním rejstříku a je zahraničním výrobcem písemně pověřena k výkonu této činnosti.

(4) Akreditovaný zástupce, který uvádí na trh silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, jejichž typ je schválen příslušným orgánem jiného členského státu, je povinen pro tato silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky plnit povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. f), j), k), l), m), n), p), q), r), s) a t). Výzvu podle

odstavce 1 písm. f) je ministerstvo oprávněno vůči akreditovanému zástupci učinit pouze, pokud má důvodné podezření, že silniční vozidlo, jeho systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek mohou ohrozit bezpečnost silničního provozu, život nebo zdraví člověka nebo životní prostředí; důvody pro takové podezření musí být ve výzvě uvedeny.

(5) Ministerstvo povolení k výkonu činnosti akreditovaného zástupce odejme, pokud akreditovaný zástupce

- a) přestal splňovat podmínky pro jeho vydání,
- b) opakovaně porušil své povinnosti podle odstavce 4, nebo
- c) o odnětí požádal.

(6) Obsahuje-li evropská norma nebo jiný technický předpis přijatý některou z evropských normalizačních organizací nebo právní předpis Evropské unie požadavky na obsah a způsob zobrazování údajů o pohonných hmotách včetně alternativního paliva, musí údaje podle odstavce 1 písm. t) odpovídat těmto požadavkům. Dojde-li ke změně požadavků na obsah a způsob zobrazování údajů o pohonných hmotách včetně alternativního paliva podle věty první, musí údaje podle odstavce 1 písm. t) odpovídat těmto změněným požadavkům do 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti změn.

§ 28a

Nedokončené silniční vozidlo

(1) Na schvalování typu nedokončeného silničního vozidla a povinnosti výrobce nedokončeného vozidla se § 16 až 28 použijí obdobně. Za nedokončené vozidlo se považuje i dokončené vozidlo, které výrobce přestavuje nebo upravuje.

(2) Splnění technických požadavků nebo harmonizovaných technických požadavků se ověřuje v rozsahu podle stupně dokončení silničního vozidla.

(3) Pro schválení typu nedokončeného silničního vozidla, pro jehož výrobu se

používá jiné typově schválené nedokončené silniční vozidlo, musí žadatel dále doložit, že výrobce typově schváleného nedokončeného vozidla mu poskytne technické údaje a dokumentaci nezbytnou pro další stupeň výroby.

(4) Doba, na kterou lze povolit uvádění nedokončených silničních vozidel na trh podle § 26, nesmí překročit 18 měsíců.

§ 28b

Rovnocennost schválení typu

Za rovnocenné vůči schválení typu podle tohoto zákona se pro účely uvádění na trh a pro účely kombinovaného a postupného schválení typu považuje

- a) schválení typu příslušným orgánem jiného členského státu s platností ve všech členských státech,
- b) schválení typu příslušným orgánem státu, který je smluvní stranou mezinárodní smlouvy v oblasti schvalování technické způsobilosti, kterou je Česká republika vázána⁷⁾, v souladu s touto mezinárodní smlouvou, nebo
- c) schválení typu uznané podle § 22 odst. 3.

§ 28c

Dohled nad výrobou

(1) Ministerstvo provádí dohled nad výrobou silničních vozidel, nedokončených silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel, jejichž typ je schválen podle § 16. Zjistí-li, že výrobce porušuje při výrobě povinnosti stanovené tímto zákonem a osvědčením o schválení typu, je oprávněno podle povahy zjištěných nedostatků uložit výrobcí povinnost odstranit tyto nedostatky a jejich příčiny a stanovit způsob jejich odstranění; k tomu mu stanoví lhůtu.

(2) Může-li být bezprostředně ohrožen život nebo zdraví osob nebo bezpečnost

provozu na pozemních komunikacích, je ministerstvo oprávněno v řízení na místě zakázat výrobci nebo akreditovanému zástupci uvádění silničních vozidel, nedokončených silničních vozidel, systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků vozidel na trh a zadržet osvědčení o schválení typu silničního vozidla, nedokončeného silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku. Ministerstvo zahájí do 10 dnů ode dne zadržení osvědčení o schválení typu řízení ve věci zrušení rozhodnutí o schválení typu.

§ 28d

Výrobce je povinen postoupit ministerstvu nejpozději při prvním uvedení silničního vozidla na trh v České republice údaje do evidence technických údajů typů silničních vozidel v rozsahu podle § 4 odst. 5. Pokud výrobce nemá na území České republiky sídlo, má tuto povinnost osoba, která silniční vozidla uvádí na trh v České republice. Způsob a formu předání údajů do evidence technických údajů typů silničních vozidel stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA III

SCHVALOVÁNÍ TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI JEDNOTLIVĚ VYROBENÉHO SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 29

(1) Výrobou jednotlivého silničního vozidla se rozumí výroba silničního vozidla podle vlastní konstrukce nebo s využitím systému vozidla, konstrukční části vozidla a samostatného technického celku vozidla, na něž byla vydána rozhodnutí o schválení typu.

(2) O povolení výroby jednotlivého silničního motorového vozidla musí výrobce předem písemně požádat obecní úřad obce s rozšířenou působností. Příslušný k vydání povolení je kterýkoliv obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(3) Pro umístování a uvádění údajů o pohonných hmotách včetně alternativního paliva, které se využívá k pohonu jednotlivě vyrobeného silničního motorového vozidla, se § 28 odst. 1 písm. t) a § 28 odst. 6 použijí obdobně.

§ 30

Žádost o povolení výroby jednotlivého silničního vozidla

(1) Žádost výrobce o povolení výroby jednotlivého silničního vozidla musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, je-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) druh a kategorii silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,
- d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu.

(2) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- a) ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby nebo u právnických osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem z obchodního rejstříku, u fyzických osob podnikatelů ověřenou kopií živnostenského oprávnění,
- b) technickým popisem silničního vozidla v rozsahu údajů uváděných v technickém průkazu vozidla, včetně údajů o předpokládaných provozních, jízdních a dynamických vlastnostech,
- c) nákresem sestavy silničního vozidla s uvedením rozměrů a hmotností,
- d) návodem k údržbě a obsluze vozidla v českém jazyce,
- e) osvědčeními o schválení typu systémů vozidla, konstrukčních částí a samostatných technických celků vozidla, které tvoří silniční vozidlo, nebo

technickým protokolem.

Rozhodnutí o technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla

§ 31

(1) Technickou způsobilost jednotlivě vyrobeného silničního vozidla schvaluje obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vydal povolení k výrobě jednotlivého silničního motorového vozidla. Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne na základě posouzení shody vlastností jednotlivě vyrobeného silničního vozidla s požadavky stanovenými prováděcím právním předpisem. Obecní úřad obce s rozšířenou působností může uložit provedení zkoušek jednotlivě vyrobeného silničního vozidla na náklady výrobce.

(2) Technická způsobilost každého jednotlivě vyrobeného silničního vozidla se schvaluje samostatně.

(3) Na žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla se vztahuje § 30. K žádosti musí být dále přiložen technický protokol vydaný zkušební stanicí a protokol o technické prohlídce, pokud se jedná o vozidlo, které podléhá režimu pravidelných technických prohlídek podle § 40. Technickým protokolem se dokládá splnění podmínek uložených v rozhodnutí o povolení výroby a splnění technických požadavků stanovených prováděcím právním předpisem, protokolem o technické prohlídce se dokládá technická způsobilost vozidla k provozu na pozemních komunikacích. Technický protokol a protokol o technické prohlídce lze nahradit protokolem vydaným technickou zkušebnou.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne nejpozději ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení písemné žádosti výrobce doložené předepsanými doklady.

(5) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost výrobce, vlastníka nebo provozovatele jednotlivě vyrobeného silničního vozidla vydá seznam technických požadavků, podle kterých byla schválena technická způsobilost jednotlivě vyrobeného silničního vozidla pro účely jeho prodeje, registrace nebo uvedení do provozu v jiném členském státu.

§ 32

Obecní úřad obce s rozšířenou působností v rozhodnutí o technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla uvede

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, je-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) druh a kategorii silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,
- d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu silničního vozidla.

§ 33

(1) V případě kladného rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technický průkaz silničního vozidla, jedná-li se o silniční vozidlo, které podléhá registraci. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technické osvědčení silničního vozidla.

(2) Vzor technického průkazu a technického osvědčení silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis.

§ 33a

Ustanovení § 31 až § 33 se použijí obdobně i na silniční vozidlo jednotlivě vyrobené v jiném členském státu, jehož technická způsobilost nebyla schválena v jiném členském státu; příslušný je kterýkoliv obecní úřad obce s rozšířenou působností.

§ 33b

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá na základě žádosti osvědčení o jednotlivém schválení vozidla s platností ve všech členských státech ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti, pokud jednotlivě vyrobené silniční vozidlo splňuje technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem; příslušný je kterýkoliv obecní úřad obce s rozšířenou působností. Na žádost o vydání osvědčení o jednotlivém schválení vozidla s platností ve všech členských státech se vztahuje § 30. K žádosti musí být dále přiložen technický protokol vydaný zkušební stanicí, který dokládá splnění příslušných technických požadavků.

(2) Vydá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností osvědčení podle odstavce 1, nelze u silničního vozidla použít postup podle § 31 až § 33.

HLAVA IV

TECHNICKÁ ZPŮSOBILOST JEDNOTLIVĚ DOVEZENÉHO SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 34

(1) Technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla schvaluje obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě písemné žádosti. Příslušný ke schválení technické způsobilosti je kterýkoliv obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Technická způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla se neschvaluje podle této hlavy, pokud se jedná o

- a) silniční vozidlo, u něhož je státem poslední registrace jiný členský stát,
- b) silniční vozidlo, jehož technická způsobilost je schválena příslušným orgánem jiného členského státu, je-li schválení platné ve všech členských státech,
- c) silniční vozidlo, jehož typ byl uznán podle § 22 odst. 3, nebo
- d)

silniční vozidlo, na jehož schválení se použije § 33a.

(3) Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla musí obsahovat

- a) druh a kategorii silničního vozidla, výrobce silničního vozidla, značku a obchodní název stanovený výrobcem, typ vozidla a obchodní označení vozidla,
- b) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno, a
- c) údaj o tom, zda jsou požadovány výjimky z technických požadavků.

(4) K žádosti o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla žadatel přiloží

- a) osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, bylo-li vydáno, a technický průkaz silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, byl-li vydán, nebo jiný doklad o schválení technické způsobilosti vozidla,
- b) protokol o evidenční kontrole,
- c) doklad o propuštění vozidla do celního režimu volného oběhu, pokud bylo silniční vozidlo dovezeno z jiného než členského státu, a
- d) technický protokol vydaný zkušební stanicí.

§ 35

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností schválí technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, pokud silniční vozidlo splňuje technické požadavky, které byly použitelné pro danou kategorii vozidla v České republice v

době výroby vozidla, jedná-li se o

- a)
 - nové silniční vozidlo

 - 1.
jednotlivě schválené příslušným orgánem jiného členského státu, nebo
 - 2.
jehož typ je schválen příslušným orgánem jiného členského státu,
- b)
 - o silniční vozidlo člena diplomatické mise, nebo
- c)
 - o silniční vozidlo jednotek požární ochrany²⁵⁾.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností schválí technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, které není uvedeno v odstavci 1, pokud

- a)
 - splňuje technické požadavky, které byly použitelné pro danou kategorii vozidla v České republice v době výroby vozidla,
- b)
 - od jeho první registrace v jiném státě neuplynula ke dni podání celního prohlášení doba delší než

 - 1.
8 let, jedná-li se o vozidlo kategorie M1, M2, N1, L, O, T nebo S, nebo
 - 2.
5 let, jedná-li se o vozidla ostatních kategorií, a
- c)
 - splňuje emisní limity ve výfukových plynech podle normy EURO 2, jedná-li se o silniční vozidlo kategorie M1, M2 nebo N1.

(3) Splnění podmínek podle odstavce 1 nebo 2 se prokazuje technickým protokolem vydaným zkušební stanicí. U vozidel podle odstavce 1 písm. a) se na

postup zkušební stanice použije § 22 odst. 1 obdobně.

(4) Pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností schválí technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, uvede v rozhodnutí údaje v rozsahu potřebném pro vydání technického průkazu vozidla, jedná-li se o silniční vozidlo, které podléhá registraci. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností technické osvědčení silničního vozidla.

HLAVA V

VÝJIMKY Z TECHNICKÝCH POŽADAVKŮ NA JEDNOTLIVĚ VYROBENÁ A JEDNOTLIVĚ DOVEZENÁ SILNIČNÍ VOZIDLA

§ 35a

(1) Ministerstvo může povolit na žádost výjimku z technických požadavků, které musí vozidlo splňovat, pokud nedojde k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, životního prostředí nebo života nebo zdraví člověka. Výjimku nelze udělit z technických požadavků týkajících se

- a) brzd,
- b) vnějšího hluku,
- c) emise škodlivin ve výfukových plynech a
- d) odrušení vozidla a elektromagnetické kompatibility.

(2) U silničních vozidel členů diplomatických misí může ministerstvo udělit výjimku i z technických požadavků uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) za podmínky, že

- a) vlastník tohoto silničního vozidla při ukončení diplomatické mise vyveze silniční vozidlo z České republiky, nebo

b)

jiný člen diplomatické mise požádá o registraci tohoto silničního vozidla v registru vozidel.

ČÁST ČTVRTÁ

VOZIDLO V PROVOZU

HLAVA I

SILNIČNÍ VOZIDLO V PROVOZU

§ 36

(1) Na pozemních komunikacích lze provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle tohoto zákona.

(2) Pro zkušební provoz může být na pozemních komunikacích provozováno silniční vozidlo jen na základě povolení vydaného ministerstvem po ověření podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Provozovatel silničního vozidla je povinen udržovat vozidlo v řádném technickém stavu podle pokynů pro obsluhu a údržbu stanovených výrobcem.

(4) Technický stav silničních vozidel v provozu na pozemních komunikacích je oprávněna v rámci dohledu na bezpečnost silničního provozu kontrolovat Policie České republiky podle zvláštního zákona.⁹⁾

§ 37

Technicky nezpůsobilé silniční vozidlo k provozu

(1) Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud

a)

pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,

- b) poškozují životní prostředí nad míru stanovenou prováděcím právním předpisem,
- c) provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem,
- d) byly na vozidle provedeny neschválené změny anebo zásahy do identifikátorů vozidla, například VIN.

(2) Před provedením změny na silničním vozidle, která bude mít za následek jeho technickou nezpůsobilost k provozu podle odstavce 1, je právnická nebo fyzická podnikající osoba provádějící změnu povinna písemně upozornit provozovatele vozidla na tuto skutečnost. Je-li provedení takovéto změny nabízeno veřejně, musí tato nabídka obsahovat zřetelné upozornění, že provedení změny bude mít za následek technickou nezpůsobilost silničního vozidla k provozu.

§ 38

Silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla v provozu

(1) Provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo,

- a) které je technicky nezpůsobilé k provozu,
- b) které není zaregistrováno v registru silničních vozidel v České republice nebo v registru silničních vozidel jiného státu,
- c) na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla,
- d)

k němuž není splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla,⁵⁾

- e) které nemá platné osvědčení o technické způsobilosti vydané stanicí měření emisí a stanicí technické kontroly nebo
- f) které nemá identifikační údaje v souladu s údaji uvedenými v registru silničních vozidel nebo v osvědčení o registraci silničního vozidla nebo technickém průkazu zvláštního vozidla.

(2) Provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla musí při jízdě do zahraničí umístit na silničním motorovém vozidle mezinárodní rozlišovací značku České republiky. Mezinárodní rozlišovací značka České republiky obsahuje označení CZ.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví způsob umístění tabulky s registrační značkou na vozidlo.

§ 38a

Zkušební provoz

(1) Silniční vozidlo, jehož technická způsobilost nebyla schválena, lze na pozemních komunikacích provozovat pouze na základě povolení ministerstva za účelem zkušebních jízd při vývoji, výrobě nebo schvalování silničního vozidla, jeho systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků (dále jen "zkušební provoz").

(2) Žádost o povolení zkušebního provozu může podat

- a) výrobce pro silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, které vyvíjí nebo vyrábí, nebo
- b) provozovatel technické zkušebny, pro silniční vozidla, jejich systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky, u kterých technická zkušebna ověřuje splnění technických požadavků.

(3) Ministerstvo zkušební provoz povolí, pokud žadatel doloží, že z hlediska svého technického vybavení, personálního zabezpečení a organizační struktury zajistí, aby při zkušebním provozu nedošlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, životního prostředí nebo života nebo zdraví člověka. Ministerstvo může pro tento účel v rozhodnutí o povolení stanovit podmínky zkušebního provozu.

(4) Ministerstvo na základě povolení zkušebního provozu přidělí žadateli zvláštní registrační značky. Tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami předá ministerstvo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má žadatel sídlo, který je spolu s dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd vydá žadateli. Knihu jízd lze vydat opakovaně na žádost výrobce nebo provozovatele technické zkušebny; k žádosti se přiloží použitá kniha jízd.

(5) Výrobce nebo provozovatel technické zkušebny, kterým byl povolen zkušební provoz, jsou povinni

- a) provozovat na pozemních komunikacích silniční vozidlo, jehož technická způsobilost nebyla schválena, pouze za účelem zkušebního provozu,
- b) zajistit, aby při zkušebním provozu nedošlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, životního prostředí nebo života nebo zdraví člověka,
- c) užívat tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami pouze za účelem zkušebního provozu,
- d) vést záznam o každé provedené zkušební jízdě silničního vozidla v knize jízd,
- e) používat při zkušebním provozu pouze silniční vozidlo, které opatřili tabulkou s přidělenou zvláštní registrační značkou,
- f)

vybavit před zahájením zkušební jízdy silniční vozidlo dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd se záznamem o prováděné zkušební jízdě,

g)

mít po celou dobu trvání zkušebního provozu sjednáno pojištění odpovědnosti za škody způsobené při tomto provozu a

h)

oznámit ministerstvu změnu podmínek podle odstavce 3, na základě kterých povolilo zkušební provoz, do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala.

(6) Ministerstvo odejme povolení zkušebního provozu, pokud výrobce nebo provozovatel technické zkušebny opakovaně nebo závažným způsobem porušili povinnosti podle odstavce 5 nebo podmínky stanovené v povolení.

§ 38b

Manipulační provoz a jízda z místa prodeje do místa registrace

(1) Silniční vozidlo, jehož technická způsobilost byla schválena a které není zapsáno v registru silničních vozidel, lze na pozemních komunikacích provozovat pouze

a)

na základě povolení obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má žadatel sídlo, za účelem distribuce a prodeje silničního vozidla (dále jen "manipulační provoz"), nebo

b)

za účelem jízdy z místa prodeje do místa registrace silničního vozidla.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností povolí manipulační provoz na žádost

a)

výrobce pro jím vyráběná silniční vozidla,

b)

dovozce pro jím dovážená silniční vozidla, nebo

- c) prodejce pro jím prodávaná silniční vozidla, anebo
- d) dopravce pro jím přepravovaná silniční vozidla.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě povolení manipulačního provozu přidělí žadateli zvláštní registrační značky silničního vozidla a vydá tabulky s těmito značkami, doklad osvědčující přidělení zvláštní registrační značky a knihu jízd. Knihu jízd lze vydat opakovaně na žádost výrobce, dovozce nebo prodejce; k žádosti se přiloží použitá kniha jízd.

(4) Výrobce, dovozce, dopravce nebo prodejce, kterým byl povolen manipulační provoz, jsou povinni

- a) užívat tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami pouze za účelem manipulačního provozu,
- b) vést záznam o každé provedené jízdě silničního vozidla v knize jízd,
- c) používat při manipulačním provozu pouze silniční vozidlo, které opatřili tabulkou s přidělenou zvláštní registrační značkou,
- d) vybavit před zahájením jízdy silniční vozidlo dokladem osvědčujícím přidělení zvláštní registrační značky a knihou jízd se záznamem o prováděné jízdě a
- e) mít po celou dobu trvání manipulačního provozu sjednáno pojištění odpovědnosti za škody způsobené při tomto provozu.

(5) Silniční vozidlo, které je na pozemních komunikacích provozováno podle odstavce 1 písm. b), musí být opatřeno platnou tabulkou se zvláštní registrační značkou. Obecní úřad obce s rozšířenou působností přidělí prodejci na jeho žádost zvláštní registrační značky pro tento účel a vydá tabulky s těmito značkami a evidenční knihu. Evidenční knihu lze vydat opakovaně na žádost prodejce; k žádosti se přiloží použitá evidenční kniha.

(6) Prodejce je oprávněn umístit tabulku se zvláštní registrační značkou přidělenou podle odstavce 5 pouze na silniční vozidlo, které prodal; tato registrační značka je platná po dobu 10 dnů ode dne umístění. Prodejce na zvláštní registrační značce s omezenou platností vyznačí dobu její platnosti a umístění značky zaznamená v evidenční knize.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností odejme

- a) povolení manipulačního provozu, pokud výrobce, dovozce nebo prodejce opakovaně nebo závažným způsobem porušil povinnosti podle odstavce 4, nebo
- b) zvláštní registrační značky přidělené podle odstavce 5, pokud prodejce opakovaně nebo závažným způsobem porušil povinnosti podle odstavce 6.

§ 38c

(1) Na žádost výrobce, provozovatele technické zkušebny, dovozce nebo prodejce povolí ministerstvo jízdu silničního vozidla do jiného státu při zkušebním nebo manipulačním provozu, pokud jejím účelem je

- a) provedení zkušebních úkonů nebo přestavba, kterou nelze provést na území České republiky, nebo
- b) propagace nebo dodání silničního vozidla při jeho prodeji.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá na žádost výrobci, provozovateli technické zkušebny nebo prodejci, kterým byla povolena jízda silničního vozidla do jiného státu podle odstavce 1, osvědčení o registraci silničního vozidla, jehož platnost omezí na dobu trvání jízdy do jiného státu; doba platnosti nesmí překročit 6 měsíců. Příslušným k vydání osvědčení o registraci silničního vozidla je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má žadatel sídlo.

(3) Výrobce, provozovatel technické zkušebny, prodejce nebo dovozce, kterým byly přiděleny zvláštní registrační značky, doloží příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností řádné vedení dokladů vydaných podle § 38a a 38b a trvání pojištění v průběhu dvanáctého měsíce ode dne přidělení zvláštní registrační značky nebo ode dne předchozího doložení řádného vedení dokladů a trvání pojištění.

(4) Ztrátu, odcizení, zničení nebo poškození tabulky s přidělenou zvláštní registrační značkou nebo dokladů vydaných podle § 38a a 38b nebo odstavce 2 oznámí jejich držitel úřadu obce s rozšířenou působností, který je vydal, do 15 dnů ode dne, kdy ke ztrátě, odcizení, zničení nebo poškození došlo; poškozené tabulky nebo doklady odevzdá spolu s oznámením. Na základě oznámení obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá novou tabulku s přidělenou zvláštní registrační značkou nebo doklady.

(5) Tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami a doklady vydané podle § 38a, 38b nebo odstavce 2 jsou jejich držitelé povinni odevzdat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který je vydal,

a)

do 5 dnů ode dne

1.

odnětí povolení zkušebního nebo manipulačního provozu,

2.

odnětí přidělených zvláštních registračních značek, nebo

3.

uplynutí doby platnosti osvědčení o registraci vozidla, nebo

b)

bez zbytečného prodlení poté, co se vydané tabulky nebo doklady staly nepotřebnými pro další činnost jejich držitele.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví druhy zvláštních registračních značek a jejich formu, obsah a strukturu, provedení tabulek se zvláštní registrační značkou a způsob jejich umístění na silniční vozidlo, formální a obsahové náležitosti dokladu osvědčujícího přidělení zvláštní registrační značky, knihy jízd a evidenční knihy, způsob vedení knihy jízd a evidenční knihy a způsob vyznačení platnosti na tabulce

se zvláštní registrační značkou.

§ 38d

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa provozovny prodejce silničního vozidla na žádost vlastníka silničního vozidla, jehož technická způsobilost byla schválena a které není zapsáno v registru silničních vozidel, přidělí k tomuto vozidlu zvláštní registrační značku s omezenou platností pro vývoz do jiného státu, vydá tabulky s touto přidělenou zvláštní registrační značkou v počtu odpovídajícím kategorii vozidla a vydá osvědčení o přidělení zvláštní registrační značky s omezenou platností pro vývoz do jiného státu.

(2) Osvědčení o přidělení zvláštní registrační značky s omezenou platností pro vývoz do jiného státu pozbývá platnosti dnem uplynutí platnosti zvláštní registrační značky s omezenou platností pro vývoz do jiného státu.

(3) K žádosti podle odstavce 1 žadatel přiloží

- a) doklad o technické způsobilosti,
- b) protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, nejedná-li se o nové vozidlo,
- c) zelenou kartu vydanou podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾ a
- d) doklad o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví vzor osvědčení o přidělení zvláštní registrační značky s omezenou platností pro vývoz do jiného státu a způsob provádění zápisů v osvědčení o přidělení zvláštní registrační značky s omezenou platností pro vývoz do jiného státu.

§ 39

Provozovatel silničního vozidla je na svůj náklad povinen přistavit silniční vozidlo k pravidelné technické prohlídce a silniční motorové vozidlo i k pravidelnému měření emisí ve lhůtách stanovených tímto zákonem.

§ 40

Pravidelné technické prohlídky

(1) Provozovatel silničního vozidla přistaví k technické prohlídce

- a) osobní automobil, nákladní automobil, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, motocykl, přípojné vozidlo, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, kromě nebrzděného přívěsu, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, nejpozději ve lhůtě čtyř let po prvním zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel (dále jen "zaregistrování silničního vozidla") a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let,
- b) nákladní automobil, jehož přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, speciální automobil, autobus, silniční vozidlo s právem přednosti v jízdě, vozidlo taxislužby, vozidlo půjčovny automobilů určené k nájmu, kromě nebrzděného přívěsu, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, přípojné vozidlo, jehož přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, nejpozději ve lhůtě jednoho roku po zaregistrování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději v jednoročních lhůtách,
- c) nebrzděný přívěs, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, motocykl, jehož zdvihový objem pístového spalovacího motoru pohonu silničního vozidla nepřevyšuje 50 cm³ nebo jehož nejvyšší konstrukční rychlost nepřevyšuje 50 km.h⁻¹, s výjimkou motocyklu opatřeného šlapadly, nejpozději ve lhůtě šest let po zaregistrování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let.

(2) Provozovatel silničního vozidla uvedeného v odstavci 1 písm. a) dovezeného z jiného členského státu, ve kterém bylo registrováno, od jehož první registrace uplynuly méně než čtyři roky, přistaví silniční vozidlo k technické prohlídce nejpozději ve lhůtě čtyř let po první registraci a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let.

(3) Provozovatel silničního vozidla uvedeného v odstavci 1 písm. b) dovezeného z jiného členského státu, ve kterém bylo registrováno, od jehož první registrace uplynul méně než jeden rok, přistaví silniční vozidlo k technické prohlídce nejpozději ve lhůtě jednoho roku po první registraci a potom pravidelně nejpozději v jednoročních lhůtách.

(4) Provozovatel silničního vozidla uvedeného v odstavci 1 písm. c) dovezeného z jiného členského státu, ve kterém bylo registrováno, od jehož první registrace uplynulo méně než šest let, přistaví silniční vozidlo k technické prohlídce nejpozději ve lhůtě šesti let po první registraci a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let.

(5) Provozovatel dovezeného silničního vozidla, které bylo registrováno v zahraničí, neuvedeného v odstavcích 2 až 4 přistaví silniční vozidlo k technické prohlídce před registrací silničního vozidla v České republice a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách stanovených v odstavci 1 podle druhu silničních vozidel, s výjimkou silničního vozidla uvedeného v odstavci 1 písm. a), které přistaví provozovatel silničního vozidla po první technické prohlídce pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let.

§ 41

Pravidelné měření emisí

Provozovatel silničního motorového vozidla uvedeného v § 40, s výjimkou motocyklu, jehož provozní hmotnost je nižší než 400 kg, a elektromobilu přistaví toto silniční vozidlo k pravidelnému měření emisí jeden měsíc před ukončením platnosti technické prohlídky ve lhůtách stanovených pro jeho pravidelnou technickou prohlídku.

§ 42

Lhůta pro přistavení silničního vozidla k pravidelné technické prohlídce a k pravidelnému měření emisí se počítá ode dne zaregistrování silničního vozidla u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností a potom vždy ode dne provedení pravidelné technické prohlídky zapsané v technickém průkazu silničního motorového vozidla nebo ode dne zákonem stanovené povinnosti přistavit vozidlo

k pravidelné technické prohlídce a pravidelnému měření emisí.

Měření emisí

§ 43

Měřením emisí se rozumí kontrola technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech, změření hodnot parametrů a vlastností popisujících emisní chování silničního motorového vozidla, jejich seřízení a případné odstranění zjištěných závad.

§ 44

(1) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech, se u silničních motorových vozidel se zážehovými motory s neřízenými emisními systémy, včetně systémů s neřízenými katalyzátory, rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola parametrů základního seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách, včetně měření obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při současném měření obsahu nespálených uhlovodíků.

(2) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech u silničních vozidel se zážehovými motory s řízenými katalytickými systémy se rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b)

kontrola funkce řídicího systému motoru,

c)

kontrola obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách a kontrola hodnoty součinitele přebytku vzduchu lambda ve zvýšených otáčkách u motoru zahřátého na provozní teplotu.

(3) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech se u silničních motorových vozidel se zážehovými motory s řízenými katalytickými systémy a systémem palubní diagnostiky EOBD rozumí

a)

kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,

b)

kontrola funkce řídicího systému EOBD,

c)

kontrola obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách a kontrola hodnoty součinitele přebytku vzduchu lambda ve zvýšených otáčkách u motoru zahřátého na provozní teplotu.

(4) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech se u silničních vozidel se vznětovými motory rozumí

a)

kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,

b)

kontrola seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu, zejména volnoběžných a maximálních otáček; u motorů s řízeným emisním systémem i kontrola funkce řídicího systému motoru,

c)

změření kouřivosti metodou volné akcelerace.

(5) Před měřením emisí se kontrolují doklady silničního vozidla. Ověřují se identifikační údaje vozidla a motoru, homologační štítky a správnost údajů o měření emisí.

(6) Měření emisí se provádí v rozsahu, způsobem a s použitím přístrojů a zařízení, které stanoví prováděcí právní předpis. Přístroje pro měření emisí, stanovené prováděcím právním předpisem, schvaluje ministerstvo na základě zkoušek provedených pověřenou zkušebnou. Přístroje musí být metrologicky navázány.

§ 45

Hodnocení a vyznačování měření emisí

(1) Stanice měření emisí při měření emisí silničního motorového vozidla hodnotí, zda části silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňující tvorbu škodlivých emisí jsou úplné, nepoškozené, funkční a bez zjevných vad a zda hodnoty parametrů a vlastností emisního chování silničního vozidla po provedeném měření emisí a odstranění zjištěných závad nepřekračují limity stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Fyzická osoba, která vozidlo k měření emisí přistavila, je oprávněna být při jejich měření přítomna; přitom je povinna řídit se pokyny zaměstnanců provozovatele stanice měření emisí pro zachování bezpečnosti při měření emisí.

(3) O provedeném měření emisí vyhotoví stanice měření emisí protokol o měření emisí silničního motorového vozidla obsahující i ověření shody údaje o typu motoru a předá jej žadateli.

(4) Druhy přístrojů, způsob metrologického zajištění, postup při vyznačování měření emisí, způsob hodnocení technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství při měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 46

zrušen zákonem č. 239/2013 Sb.

Technická prohlídka

(1) Technickou prohlídkou silničního vozidla se rozumí kontrola technického stavu, činnosti ústrojí a zařízení silničního vozidla a evidenční kontrola silničního vozidla.

(2) Kontrolou technického stavu silničního vozidla se rozumí kontrola

- a) brzdové soustavy,
- b) řízení,
- c) náprav, kol, pneumatik, pérování, hřídelů, kloubů,
- d) podvozku a karoserie,
- e) světelných zařízení a světelné signalizace,
- f) ostatního ústrojí a zařízení, zejména elektrického zařízení a vedení, rychloměru a tachografu, palivové soustavy, těsnosti motoru a převodovky, spojky, řazení rychlostních stupňů, vytápění a větracího systému, spojovacího zařízení, výfukové soustavy, odrušení, hluku,
- g) předepsané a zvláštní výbavy.

(3) Při zahájení kontroly technického stavu silničního vozidla podle odstavce 2 musí být u silničního motorového vozidla předložen protokol o měření emisí s kladným výsledkem.

(4) Přístroje pro provádění technické prohlídky stanovené prováděcím právním předpisem schvaluje ministerstvo na základě zkoušek provedených pověřenou zkušebnou. Přístroje musí být metrologicky ověřeny a navázány.

(5) Fyzická osoba, která vozidlo k technické prohlídce přistavila, je oprávněna být při této technické prohlídce přítomna; přitom je povinna řídit se pokyny zaměstnanců provozovatele stanice technické kontroly pro zachování bezpečnosti při technické prohlídce.

Hodnocení technického stavu a technické způsobilosti silničního motorového vozidla k provozu a vyznačení výsledku technické prohlídky

§ 48

(1) Stanice technické kontroly při kontrole technického stavu silničního vozidla podle § 47 odst. 2 zjišťuje, zda technický stav a činnost ústrojí a částí vozidla je bez závad nebo má závady porovnáním skutečného technického stavu vozidla s podmínkami stanovenými pro technický stav vozidla tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(2) Stanice technické kontroly nesmí při technické prohlídce seřizovat a opravovat silniční vozidlo, s výjimkou jednoduchého seřízení světlometů, pokud to umožňuje stav a přístupnost seřizovacích prvků.

(3) Stanice technické kontroly při evidenční kontrole silničního vozidla zjišťuje

- a) soulad skutečného stavu silničního vozidla a jeho identifikačních údajů s údaji uvedenými v technickém průkazu silničního vozidla a v osvědčení o registraci silničního vozidla a
- b) stav počítáče ujeté vzdálenosti silničního vozidla.

(4) O provedení technické prohlídky silničního vozidla vyhotoví stanice technické kontroly na základě záznamníku závad protokol o technické prohlídce a předá jej fyzické osobě, která vozidlo k technické prohlídce přistavila.

(5) Protokol o evidenční kontrole silničního vozidla pozbývá platnosti, pokud po provedení evidenční kontroly došlo

- a) ke změnám na vozidle, které nejsou v souladu s údaji uvedenými ke dni provedení kontroly v technickém průkazu silničního vozidla nebo v osvědčení o registraci silničního vozidla, nebo
- b) ke snížení hodnoty ujeté vzdálenosti na počítači ujeté vzdálenosti silničního vozidla.

(6) Rozsah a způsob provádění technických prohlídek a jejich druhy, identifikační údaje vozidla, kontrolní úkony, technické podmínky pro hodnocení výsledku technické prohlídky a způsob vyznačování provedení technických prohlídek stanoví prováděcí právní předpis.

§ 48a

Informační systém stanic technické kontroly

(1) Informační systém stanic technické kontroly slouží k evidenci a vyhodnocování činnosti stanic technické kontroly, k sestavení protokolů o technické prohlídce, k evidenci kontrolních nálepek a k předávání informací ze stanic měření emisí do stanic technické kontroly. V informačním systému stanic technické kontroly jsou obsaženy údaje dokumentující přítomnost vozidel na stanici technické kontroly, údaje o zahájení a provedení technické prohlídky, o vozidlech, na kterých byla technická prohlídka provedena, o závadách zjištěných v průběhu technické prohlídky, údaje o kontrolních technících provádějících technické prohlídky, údaje dokumentující přítomnost vozidla ve stanici měření emisí, údaje o vozidlech, na kterých bylo provedeno měření emisí, výsledky měření ze stanic měření emisí a údaje o mechanicích měření emisí provádějících měření emisí.

(2) Informační systém stanic technické kontroly je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾.

(3) Správcem informačního systému stanic technické kontroly je ministerstvo.

(4) Provozovatelé stanic technické kontroly a provozovatelé stanic měření emisí předávají údaje podle odstavce 1 správci informačního systému stanic

technické kontroly. Formu, obsah a způsob předávání údajů správci informačního systému stanic technické kontroly stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Správce informačního systému stanic technické kontroly zřídí přístup do informačního systému stanic technické kontroly provozovateli stanice technické kontroly a provozovateli stanice měření emisí do 3 pracovních dnů ode dne doručení

- a) kopie osvědčení k provozování stanice technické kontroly zasláno krajským úřadem podle § 57 odst. 4, nebo
- b) žádosti provozovatele stanice technické kontroly o zřízení přístupu s příloženou kopií osvědčení, pokud byla žádost doručena dříve než kopie osvědčení podle písmene a),
- c) kopie osvědčení k provozování stanice měření emisí zasláno obecním úřadem obce s rozšířenou působností podle § 66 odst. 1, nebo
- d) žádosti provozovatele stanice měření emisí o zřízení přístupu s příloženou kopií osvědčení, pokud byla žádost doručena dříve než kopie osvědčení podle písmene c).

(6) Správce informačního systému stanic technické kontroly po zřízení přístupu podle odstavce 5 doručí zaměstnancům provozovatele stanice technické kontroly a zaměstnancům provozovatele stanice měření emisí, kteří absolvovali školení pro používání tohoto systému, do vlastních rukou přístupové údaje pro přístup do informačního systému stanic technické kontroly. Školení pro používání informačního systému stanic technické kontroly zajišťuje jeho správce.

(7) Ministerstvo umožní nepřetržitý dálkový přístup k informacím z informačního systému stanic technické kontroly

- a) Policii České republiky a Vojenskou policii,
- b)

krajským úřadům v rozsahu nezbytném pro účely provádění kontroly a vedení řízení o přestupku podle tohoto zákona nebo pro účely vedení jiného řízení podle tohoto zákona a

c)

obecním úřadům obcí s rozšířenou působností v rozsahu údajů o zahájení a provedení technické prohlídky a údajů o vozidlech, na kterých byla technická prohlídka provedena.

(8) Ustanovení odstavců 1 až 6 se nevztahují na stanice technické kontroly a stanice měření emisí, které provádějí pouze technické prohlídky vozidel Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Policie České republiky, Celní správy České republiky, orgánů Finanční správy České republiky, Bezpečnostní informační služby nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále jen "neveřejná stanice technické kontroly a veřejná stanice měření emisí").

§ 49

Technickou prohlídkou silničního vozidla ve stanici technické kontroly mohou být zjištěny tyto stupně závad na technickém stavu vozidla, jeho ústrojí a částech:

a)

lehká závada, která nemá vliv na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,

b)

vážná závada, která ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla a nepříznivě působí na životní prostředí, ale neohrožuje bezprostředně bezpečnost jízdy vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích,

c)

nebezpečná závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích.

§ 50

(1) Silniční vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud technickou prohlídkou silničního vozidla, jeho ústrojí a částí nebyly zjištěny žádné závady nebo jen lehké závady.

(2) Stanice technické kontroly vyznačí zápisem do technického průkazu vozidla den, měsíc a rok provedení pravidelné technické prohlídky silničního vozidla. Na zadní tabulku registrační značky silničního vozidla umístí stanice technické kontroly kontrolní nálepkou o kontrole technické způsobilosti silničního vozidla s vyznačením měsíce a roku příští pravidelné technické prohlídky silničního vozidla.

§ 51

(1) Zjistí-li se technickou prohlídkou silničního vozidla nebo kontrolou technického stavu silničního vozidla podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾ nebo obdobnou kontrolou v jiném členském státě vážná závada, je vozidlo technicky způsobilé k provozu pouze na dobu 30 dnů ode dne vyznačení zápisu výsledku technické prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla nebo ode dne vydání dokladu o výsledku kontroly technického stavu. Provozovatel silničního vozidla je povinen v této lhůtě přistavit silniční vozidlo s odstraněnou vážnou závadou stanici technické kontroly k provedení prohlídky způsobu odstranění vážné závady.

(2) Při zjištění vážné závady platí pro postup stanice technické kontroly § 50 odst. 2 obdobně.

(3) Pokud provozovatel silničního vozidla nepostupuje způsobem uvedeným v odstavci 1 nebo bude-li při prohlídce způsobu odstranění vážné závady zjištěna tato závada opakovaně, je vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu (§ 37) a nesmí být v provozu používáno. Provozovatel je povinen zajistit na vlastní náklad jeho odtažení ze stanice technické kontroly.

§ 52

(1) Pokud je technickou prohlídkou silničního vozidla zjištěna nebezpečná závada, je vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu a nesmí být používáno v provozu. Provozovatel je povinen zajistit na vlastní náklad

a)
odtažení vozidla ze stanice technické kontroly,

b)

odstranění nebezpečné závady,

c)

přistavení silničního vozidla k opakované technické prohlídce.

(2) Stanice technické kontroly při zjištění nebezpečné závady odstraní kontrolní nálepkou o technické způsobilosti silničního vozidla ze zadní tabulky registrační značky a provede zápis o výsledku technické prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla.

(3) Pokud je nebezpečná závada zjištěna kontrolou technického stavu silničního vozidla podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾ nebo obdobnou kontrolou v jiném členském státě, použije se odstavec 1 písm. b) a c) obdobně.

§ 52a

(1) Obdrží-li ministerstvo od příslušného orgánu jiného členského státu doklad o výsledku kontroly technického stavu silničního vozidla zapsaného v registru silničních vozidel, z něž vyplývá, že u silničního vozidla byla zjištěna vážná nebo nebezpečná závada, postoupí neprodleně tento doklad příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

(2) Obdrží-li ministerstvo doklad o kontrole technického stavu silničního vozidla podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾, z něhož vyplývá, že u silničního vozidla registrovaného v jiném členském státě byla zjištěna vážná nebo nebezpečná závada, postoupí neprodleně tento doklad příslušnému orgánu tohoto členského státu.

§ 52b

Technická prohlídka silničních vozidel konstrukčně určených k pohybu na sněhu nebo ledu může být provedena v místě určeném příslušným krajským úřadem mobilním způsobem. Měření emisí silničních vozidel konstrukčně určených k pohybu na sněhu nebo ledu může být provedeno v místě určeném příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností mobilním způsobem. Technickou prohlídku lze na určeném místě provést tehdy, pokud to místní a klimatické podmínky umožňují.

§ 53

(1) Výrobu a distribuci kontrolních nálepek technické způsobilosti silničního motorového vozidla a tiskopisů protokolů o měření emisí vozidla zajišťuje ministerstvo prostřednictvím pověřených organizací.

(2) Vzory protokolu o technické prohlídce vozidla, záznamníku závad, protokolu o měření emisí vozidla a kontrolní nálepky technické způsobilosti vozidla a způsob jejího vyplnění a umístění na tabulku s registrační značkou stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA II

STANICE TECHNICKÉ KONTROLY

§ 54

Oprávnění k provozování stanice technické kontroly

(1) Stanice technické kontroly je pracoviště specializované na provádění technických prohlídek silničních vozidel.

(2) Stanici technické kontroly může provozovat právnická nebo fyzická osoba, která má k jejímu provozování oprávnění udělené a osvědčení vydané krajským úřadem. Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění je krajský úřad, v jehož správním obvodu bude provozovatel stanice technické kontroly vykonávat svoji činnost.

(3) Oprávnění může krajský úřad udělit žadateli jen tehdy, je-li záměr provozovat stanici technické kontroly v souladu se stanoveným způsobem a rozsahem pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly, pokud:

a)

je kapacitní potřeba technických prohlídek na území okresu v rámci správního obvodu krajského úřadu, v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována, vyšší než 80 % kapacity stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly v provozu, rozšířených o kapacitu vydaných oprávnění, na území každého takového okresu a

b)

je-li počet skutečně provedených technických prohlídek ve stanicích technické kontroly na území okresu v rámci správního obvodu krajského úřadu, v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována, vyšší než 80 % kapacity stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly v provozu, rozšířených o kapacitu vydaných oprávnění, na území každého takového okresu.

(4) Výpočet kapacitní potřeby technických prohlídek, kapacity kontrolních linek stanic technické kontroly a počtu skutečně provedených technických prohlídek stanoví prováděcí právní předpis. Potřebné podklady pro výpočet se stanoví z centrálního registru vozidel vždy k 1. 1. a 1. 7. každého roku a informačního systému stanic technické kontroly vždy k 1. 1. a 1. 7. každého roku z dat za předcházející kalendářní rok.

(5) Kapacitní potřeba technických prohlídek na území okresu se stanoví z příslušného počtu registrovaných vozidel jednotlivých kategorií vozidel na území okresu, věkového rozložení vozidel, lhůt pravidelných technických prohlídek jednotlivých kategorií vozidel, časové pracnosti provedení jednotlivých druhů technických prohlídek a podílu jednotlivých druhů technických prohlídek.

(6) Kapacita kontrolních linek stanic technické kontroly na území okresu se stanoví z počtu kontrolních stání linky stanic technické kontroly, počtu produktivních dnů v roce, průměrné provozní doby stanice technické kontroly v hodinách přepočtené na jeden pracovní den pětidenního pracovního týdne a časové pracnosti pravidelných technických prohlídek vozidel kategorie M1 pro kontrolní linky stanice technické kontroly pro osobní automobily a N3 pro kontrolní linky stanice technické kontroly pro užitkové automobily.

(7) Počet skutečně provedených technických prohlídek na kontrolní lince stanice technické kontroly se stanoví z počtu jednotlivých druhů technických prohlídek vozidel jednotlivých kategorií a časové pracnosti provedení jednotlivých druhů technických prohlídek pro jednotlivé kategorie vozidel.

(8) Časová pracnost provedení jednotlivých druhů technických prohlídek pro jednotlivé kategorie vozidel se stanoví jako průměrný čas v minutách od zahájení technické prohlídky kontrolním technikem na kontrolní lince stanice technické kontroly do ukončení technické prohlídky kontrolním technikem na kontrolní lince stanice technické kontroly ze všech provedených technických prohlídek každého takového druhu technické prohlídky na území České republiky stanovený z centrálního informačního systému stanic technické kontroly z dat za předcházející kalendářní rok.

(9) Kontrolní linka pro osobní automobily má 3 kontrolní stání při délce linky minimálně 26 m, nebo 4 kontrolní stání při délce linky minimálně 33 m. Kontrolní linka pro užitkové automobily má 2 kontrolní stání při délce linky minimálně 42 m.

(10) Krajský úřad, je-li splněna podmínka podle odstavce 3, udělí žadateli oprávnění k provozování stanice technické kontroly za těchto dalších podmínek:

- a) žadatel, statutární orgán nebo členové statutárního orgánu právnické osoby dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům a bezúhonní,
- b) žadatel nesmí být právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou vozidel nebo jejich součástí tak, že současně provozuje výrobu nebo opravy vozidel nebo jejich součástí, pro něž žádá o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly, po celou dobu provozování stanice technické kontroly,
- c) žadatel splňuje podmínky nestrannosti, nezávislosti a věrohodnosti,
- d) žadatel zajistí, aby prohlídky ve stanici technické kontroly prováděly jen osoby bezúhonné, které jsou držiteli profesního osvědčení kontrolního technika,
- e) žádost o udělení oprávnění obsahuje předepsané náležitosti a kladná stanoviska příslušných orgánů podle § 55 odst. 2,
- f) žadatel zajistí, aby stanice technické kontroly byla vybavena přístroji a dalším technickým zařízením a programovým vybavením nezbytným k řádnému provádění technických prohlídek a souvisejících úkonů a aby měla stavební uspořádání potřebné pro výkon své činnosti.

(11) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň jednoho roku, pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na

něho nehledí, jako by nebyl odsouzen. Za účelem zjištění, zda žadatel splňuje podmínku bezúhonnosti podle odstavce 4 písm. a) a odstavce 5, si krajský úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{9b)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(12) Druhy stanic technické kontroly, požadavky na přístroje a další technické zařízení a programové vybavení nezbytné k řádnému provádění technických prohlídek a souvisejících úkonů, požadavky na stavební uspořádání potřebné pro výkon činnosti stanice technické kontroly, způsob metrologického zajištění přístrojů stanoví prováděcí právní předpis.

§ 55

Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly

(1) Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly musí obsahovat

- a) druh stanice technické kontroly,
- b) adresu, popřípadě jiný údaj o umístění provozovny stanice technické kontroly, a
- c) termín předpokládaného zahájení provozu.

(2) K žádosti žadatel přikládá

- a) popis objektu, příjezdových komunikací a parkoviště,
- b) seznam technologického vybavení kontrolní linky,
- c)

kladné vyjádření stavebního úřadu, v jehož územním obvodu má být stanice technické kontroly provozována, k záměru provozovat stanici technické kontroly z hlediska územního plánu, ochrany životního prostředí a popřípadě jiného veřejného zájmu,

- d) údaj o omezení provádění technických prohlídek pouze pro určitá vozidla, jedná-li se o neveřejnou stanici technické kontroly, a
- e) prohlášení žadatele, že není právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou vozidel nebo jejich součástí tak, že současně provozuje výrobu nebo opravy vozidel nebo jejich součástí, pro něž žádá o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly.

§ 56

Rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice technické kontroly

(1) Krajský úřad v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly uvede

- a) druh stanice technické kontroly,
- b) adresu provozovny stanice technické kontroly,
- c) počet kontrolních linek stanice technické kontroly pro osobní automobily a pro užitkové automobily a počet kontrolních stání na jednotlivých kontrolních linkách,
- d) technické vybavení stanice technické kontroly,
- e) stavební uspořádání stanice technické kontroly a
- f) omezení provádění technických prohlídek pouze pro určitá vozidla, jedná-li se o neveřejnou stanici technické kontroly.

(2) Krajský úřad v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly stanoví lhůtu pro zahájení provozu stanice technické kontroly v délce 24 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Po dobu řízení o vydání osvědčení podle § 57 a územního a stavebního řízení tato lhůta neběží. Není-li provoz stanice technické kontroly v této lhůtě zahájen, pozbývá udělené oprávnění platnosti dnem následujícím po dni, ve kterém lhůta uplynula. Krajský úřad může na žádost držitele oprávnění lhůtu přiměřeně prodloužit, pokud hrozí, že ji nebude možné dodržet z důvodů, které držitel oprávnění nezpůsobil, nemohl předpokládat ani jim nemohl zabránit.

(3) Jde-li o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajský úřad identifikační číslo osoby současně s vydáním rozhodnutí podle odstavce 1; identifikační číslo v takovém případě poskytne správce základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci^{9c)}.

(4) Před změnou skutečností uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly podle odstavce 1 je provozovatel stanice technické kontroly povinen podat krajskému úřadu žádost o vydání nového rozhodnutí. Krajský úřad takové žádosti vyhoví, pouze jsou-li splněny podmínky podle § 54, kromě změny adresy provozovny stanice technické kontroly v rámci území téhož okresu ve správním obvodu krajského úřadu, kterou provede bez zkoumání podmínek podle § 54 v případě, že nedochází k dalším změnám v již vydaném oprávnění k provozování stanice technické kontroly podle § 54. Krajský úřad je vždy oprávněn přezkoumat přístrojové vybavení a stavebně technickou podobu nové provozovny stanice technické kontroly.

(5) Stejnopis rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly zašle krajský úřad ministerstvu.

§ 57

Osvědčení k provozování stanice technické kontroly

(1) Stanice technické kontroly musí mít ke dni zahájení provozu osvědčení. Osvědčení vydává krajský úřad, který rozhodoval o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly na základě žádosti provozovatele stanice technické kontroly.

(2) Osvědčením krajský úřad osvědčí provozovatele, že stanice technické kontroly

- a) splňuje podmínky odborné způsobilosti osob zajišťujících provozování stanice technické kontroly,
- b) splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování stanice technické kontroly,
- c) má vnitřní organizační strukturu, systém vnitřní kontroly a systém řízení jakosti pro provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly v souladu s prováděcím právním předpisem.

(3) Osvědčení k provozování stanice technické kontroly se vydává na dobu neurčitou.

(4) Kopii osvědčení krajský úřad zašle ministerstvu.

(5) Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice technické kontroly a požadavky na vnitřní organizační strukturu, systém vnitřní kontroly a systém řízení jakosti pro provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly stanoví prováděcí právní předpis.

§ 58

Povinnosti provozovatele stanice technické kontroly

(1) Provozovatel stanice technické kontroly je povinen zajistit po celou dobu provozování stanice technické kontroly, aby

- a) technické prohlídky vozidel byly prováděny osobami, které jsou držiteli platného profesního osvědčení kontrolního technika a nebyla jim zakázána činnost podle § 82 odst. 3,
- b)

technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích byly prováděny osobami, které jsou držiteli platného osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,

- c) stanice technické kontroly byla provozována v souladu s rozhodnutím o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly podle § 56 a s podmínkami podle § 54,
- d) přístroje a zařízení používané k provádění technických prohlídek vozidel byly schváleny a metrologicky navázány podle zvláštního právního předpisu,
- e) technické prohlídky jednotlivých kategorií vozidel byly prováděny v rozsahu, způsobem a v souladu s technickými podmínkami pro hodnocení výsledku technických prohlídek a se stanoveným způsobem vyznačování technických prohlídek podle § 48,
- f) údaje o zahájení technické prohlídky a údaje ze záznamníku závad byly neprodleně po jejich pořízení vkládány do informačního systému stanic technické kontroly,
- g) byly řádně zpracovávány záznamníky závad a protokoly o technické prohlídce vozidel podle § 48 odst. 6 a § 53 odst. 2,
- h) byly uveřejněny informace o způsobu a rozsahu technických prohlídek prováděných ve stanici technické kontroly v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup nebo vyvěšením na veřejně přístupném místě nebo jejich poskytováním na vyžádání a
- i) stanice technické kontroly měla vnitřní organizační strukturu, systém vnitřní kontroly a systém řízení jakosti pro provádění technických prohlídek podle prováděcího právního předpisu.

(2) Provozovatel stanice technické kontroly je povinen příslušnému krajskému úřadu písemně oznámit změny týkající se údajů uvedených v žádosti a dokladu podle § 55 nebo podle § 56 odst. 4 do 10 pracovních dnů ode dne, kdy k těmto

změněnám došlo.

(3) Provozovatel stanice technické kontroly je povinen na základě vnitřní kontroly prováděné v rámci systému vnitřní kontroly podle § 57 odst. 2 písm. c) předložit krajskému úřadu vždy nejpozději do 31. března písemnou zprávu o výsledku vnitřní kontroly za období předchozího kalendářního roku. Náležitosti zprávy o výsledku vnitřní kontroly stanoví prováděcí právní předpis.

§ 58a

Krajský úřad nejméně jednou za 3 roky provádí kontrolu dodržování povinností provozovatele stanice technické kontroly vyplývajících z tohoto zákona a provozování stanice technické kontroly v souladu s rozhodnutím o oprávnění k provozování stanice technické kontroly.

§ 59

Odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly

Krajský úřad odejme oprávnění k provozování stanice technické kontroly, jestliže

- a) při provádění technických prohlídek jsou opakovaně závažným způsobem porušeny povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) provozovatel stanice technické kontroly přestal splňovat podmínky pro jeho vydání, nebo
- c) o to provozovatel stanice technické kontroly požádal.

§ 59a

Pokud je současně s žádostí o odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly podle § 59 písm. c) doručena krajskému úřadu žádost o udělení oprávnění k provozování stejné stanice technické kontroly při nezměněných

podmínkách podle § 56 odst. 1 právnickou nebo fyzickou osobou, na kterou provozovatel hodlá převést provozování stanice technické kontroly, krajský úřad rozhodne o obou žádostech ve společném řízení. Podmínka podle § 54 odst. 3 se v takovém případě považuje za splněnou.

§ 59b

Stanice technické kontroly provádějící technické prohlídky vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí

(1) Provádět technické prohlídky vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí z hlediska plnění požadavků stanovených mezinárodní smlouvou¹⁴⁾ může pouze stanice technické kontroly, jejíž provozovatel je držitelem platného oprávnění k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí.

(2) Ministerstvo vydá právnické nebo podnikající fyzické osobě na základě písemné žádosti oprávnění k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí nejvýše na dobu 5 let, pokud

- a) je žadatel držitelem oprávnění a osvědčení k provozování stanice technické kontroly,
- b) alespoň jedna osoba provádějící technické prohlídky v stanici technické kontroly provozované žadatelem, v níž mají být prováděny technické prohlídky vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí, je odborně způsobilá pro provádění těchto prohlídek,
- c) žadatel vlastní nebo má právo užívat technické vybavení nezbytné k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a
- d) je záměr provádět technické prohlídky vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí v souladu se stanoveným způsobem a rozsahem pokrytí území České republiky činnostmi stanic technické kontroly provádějících technické prohlídky vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí.

(3) Podmínky pro vydání oprávnění k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí podle odstavce 1 musí držitel oprávnění splňovat po celou dobu jeho platnosti.

(4) Ministerstvo na žádost držitele platného oprávnění k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí prodlouží platnost tohoto oprávnění vždy nejvýše o dobu, na kterou může být oprávnění podle odstavce 2 uděleno, jsou-li splněny podmínky podle odstavce 2.

(5) Ministerstvo odejme oprávnění k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí, jestliže

- a) při provádění prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí jsou závažným způsobem nebo opakovaně porušeny povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) právnická nebo podnikající fyzická osoba, která je jeho držitelem, přestala splňovat podmínky pro vydání tohoto oprávnění, nebo
- c) o to držitel oprávnění požádal.

(6) Osoba podle odstavce 2 písm. b) je odborně způsobilá pro provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí, pokud

- a) je držitelem platného profesního osvědčení kontrolního technika s potřebným rozsahem způsobilosti provádět technické prohlídky,
- b) absolvovala výuku spočívající v teoretické přípravě a praktickém výcviku provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí na kontrolních linkách stanice technické kontroly a
- c) složila závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí.

(7) Výuku podle odstavce 6 písm. b) zajišťuje právnická osoba zřízená ministerstvem nebo technická zkušebna, a to na základě pověření ministerstvem. Závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí provádí ministerstvo, které si za tím účelem zřídí nejméně tříčlennou zkušební komisi. Členy zkušební komise jmenuje ministerstvo z odborníků v oblasti dopravy. Předsedou zkušební komise je zaměstnanec ministerstva. O výsledku zkoušky vydá ministerstvo doklad.

(8) Základní technické vybavení nezbytné pro provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí, způsob a rozsah pokrytí území České republiky činnostmi stanic technické kontroly provádějících technické prohlídky vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí, potřebný rozsah způsobilosti provádět technické prohlídky, učební osnovu výuky, rozsah znalostí potřebných pro úspěšné absolvování závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí a způsob provádění, organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí před zkušební komisí stanoví prováděcí právní předpis.

Profesní osvědčení kontrolního technika

§ 60

(1) Provádět technické prohlídky vozidel ve stanici technické kontroly mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení kontrolního technika. O vydání profesního osvědčení kontrolního technika rozhoduje ministerstvo. V případě zamítnutí žádosti vydá ministerstvo rozhodnutí podle správního řádu.

(2) Profesní osvědčení kontrolního technika vydá ministerstvo osobě, která

- a) má alespoň ukončené střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru vzdělání technického směru a odbornou praxi v autoopravárenství nejméně 2 roky nebo má ukončené střední vzdělání s výučním listem v oboru vzdělání technického směru a odbornou praxi v autoopravárenství nejméně 6 let,
- b) dosáhla věku 21 let,
- c)

je držitelem řidičského oprávnění pro skupiny vozidel, jejichž technické prohlídky bude ve stanici technické kontroly provádět; pro vozidla kategorie M2 a M3 postačí řidičské oprávnění pro skupiny C nebo C1,

- d) absolvovala výuku spočívající v teoretické přípravě a praktickém výcviku na kontrolních linkách stanice technické kontroly (dále jen "výuka v základním kurzu"),
- e) složila závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek,
- f) je bezúhonná; za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň jednoho roku, pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) Za účelem zjištění, zda osoba splňuje podmínku bezúhonnosti podle odstavce 2 písm. f), si ministerstvo vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{9b)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) V profesním osvědčení kontrolního technika ministerstvo uvede rozsah způsobilosti provádět technické prohlídky ve stanici technické kontroly. Vzor tiskopisu profesního osvědčení kontrolního technika stanoví prováděcí právní předpis.

§ 61

(1) Profesní osvědčení kontrolního technika se vydává na dobu 3 let ode dne složení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek.

(2) Ministerstvo záznamem do profesního osvědčení kontrolního technika prodlouží jeho platnost na dobu tří let od uplynutí jeho dosavadní platnosti na žádost držitele, který

- a) v posledním roce platnosti profesního osvědčení kontrolního technika absolvoval prohlubovací kurz a složil zkoušku odborné způsobilosti kontrolního technika a
- b) splňuje podmínky pro vydání profesního osvědčení kontrolního technika podle § 60 odst. 2 písm. c) a f).

(3) Ministerstvo vydá fyzické osobě, která byla držitelem profesního osvědčení kontrolního technika, od jehož konce platnosti uplynuly nejvýše 2 roky, na její žádost nové profesní osvědčení kontrolního technika, pokud

- a) absolvovala prohlubovací kurz a složila zkoušku odborné způsobilosti kontrolního technika v době po uplynutí platnosti profesního osvědčení kontrolního technika a
- b) splňuje podmínky pro vydání profesního osvědčení kontrolního technika podle § 60 odst. 2 písm. c) a f).

(4) Ministerstvo rozhodne o odnětí profesního osvědčení kontrolního technika, pokud jeho držitel závažným způsobem nebo opakovaně porušil své povinnosti při provádění technických prohlídek nebo přestal-li splňovat podmínky pro jeho vydání podle § 60 odst. 2 písm. c) nebo f). Pokud bylo profesní osvědčení odňato z důvodu porušování povinností při provádění technických prohlídek, lze o vydání nového osvědčení požádat nejdříve po 5 letech od odnětí předchozího osvědčení.

§ 61a

Povinnosti kontrolního technika

(1) Kontrolní technik je povinen při provádění technických prohlídek vozidel

- a)

provádět technické prohlídky v rozsahu, způsobem a v souladu s technickými podmínkami pro hodnocení výsledku technických prohlídek podle § 48,

b)

v průběhu technické prohlídky vyznačovat zjištěné závady a jejich hodnocení stupněm závad do záznamníku závad v souladu s § 48 odst. 6 a vložit údaje o výsledku technické prohlídky do informačního systému stanic technické kontroly nebo za tímto účelem dokumentaci předat osobě určené provozovatelem stanice technické kontroly a

c)

na vyžádání informovat fyzickou osobu, která vozidlo k technické prohlídce přistavila, o hodnocení technického stavu vozidla stupni závad.

(2) Kontrolní technik je povinen neprodleně oznámit ministerstvu odnětí nebo pozbytí řídičského oprávnění nebo ztrátu bezúhonnosti.

§ 62

(1) Výuku v základním kurzu a v prohlubovacím kurzu spočívající v teoretické přípravě a praktickém výcviku na kontrolních linkách stanice technické kontroly zajišťuje právnická osoba zřízená ministerstvem nebo technická zkušebna, a to na základě pověření ministerstvem. Závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek a zkoušky odborné způsobilosti odborného technika provádí ministerstvo, které si za tím účelem zřídí nejméně tříčlennou zkušební komisi. Členy zkušební komise jmenuje ministerstvo z odborníků v oblasti dopravy. Předsedou komise je zaměstnanec ministerstva.

(2) Výuka v prohlubovacím kurzu je prohlubováním kvalifikace podle zákoníku práce.

(3) Učební osnovu výuky v základním a prohlubovacím kurzu, rozsah znalostí potřebných pro úspěšné absolvování závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek a zkoušky odborné způsobilosti kontrolního technika a způsob provádění, organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek a zkoušky odborné způsobilosti kontrolního technika před zkušební komisí stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA III

STANICE MĚŘENÍ EMISÍ

§ 63

Oprávnění k provozování stanice měření emisí

(1) Stanice měření emisí je pracoviště specializované na měření emisí vozidel, které je zřízeno:

- a) v opravně motorových vozidel, která je pověřena výrobcem vozidla nebo výrobcem systému vozidla ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech vozidla, nebo v jiném zařízení provádějícím diagnostiku, údržbu, opravy nebo zkoušení silničních motorových vozidel,
- b) při stanici technické kontroly.

(2) Stanice měření emisí se dělí na typy stanic měření emisí podle druhu vozidel a druhu motorů na stanice měření emisí pro vozidla

- a) poháněná zážehovými motory,
- b) poháněná vznětovými motory,
- c) poháněná motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem.

(3) Stanici měření emisí může provozovat právnická nebo fyzická osoba, která má k jejímu provozování oprávnění udělené a osvědčení vydané obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění a k vydání osvědčení je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bude stanice měření emisí provozována.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností udělí žadateli oprávnění k provozování stanice měření emisí za těchto podmínek:

- a) statutární orgán nebo členové statutárního orgánu žadatele dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům a bezúhonní, jedná-li se o právnickou osobu, fyzická osoba dosáhla věku 18 let, je způsobilá k právním úkonům a bezúhonná,
- b) žadatel má provozní a technické vybavení nezbytné k provozování stanice měření emisí.

(5) Pro vymezení bezúhonnosti platí ustanovení § 54 odst. 5. Za účelem zjištění, zda osoba podle § 63 odst. 4 písm. a) a § 54 odst. 4 splňuje podmínku bezúhonnosti, si obecní úřad obce s rozšířenou působností vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{9b)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Základní provozní a technické vybavení jednotlivých druhů stanic měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 64

Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí

(1) Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností musí obsahovat

- a) značky, obchodní názvy stanovené výrobcem a typy vozidel, u nichž bude prováděno měření emisí,
- b) místo, kde bude stanice měření emisí provozována.

(2) K žádosti žadatel přikládá

- a)

- popis objektu, příjezdových komunikací a parkoviště,
- b) seznam technologického vybavení stanice měření emisí,
 - c) kladné vyjádření stavebního úřadu, v jehož územním obvodu má být stanice měření emisí zřízena, k záměru provozovat stanici měření emisí z hlediska územního plánu a ochrany životního prostředí, popřípadě jiného veřejného zájmu,
 - d) stanovisko hygienické služby,
 - e) doklad o pověření výrobce vozidla nebo výrobce systému vozidla ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech vozidla zřídit specializované pracoviště opravny.

§ 65

Rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice měření emisí

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností v rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice měření emisí uvede

- a) typ stanice měření emisí,
- b) typy a značky vozidel, u nichž je stanice měření emisí oprávněna provádět měření emisí,
- c) místo, kde bude stanice měření emisí provozována,
- d) datum zahájení provozu,
- e) rozsah provádění měření emisí,
- f)

další podmínky pro zahájení činnosti provozování stanice měření emisí.

(2) Jde-li o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí obecní úřad obce s rozšířenou působností identifikační číslo osoby současně s vydáním rozhodnutí podle odstavce 1; identifikační číslo v takovém případě poskytne správce základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci^{9c)}.

(3) Kopii rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice měření emisí zašle obecní úřad obce s rozšířenou působností ministerstvu.

§ 66

(1) Stanice měření emisí musí mít ke dni zahájení provozu osvědčení. Osvědčení vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodoval o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí na základě žádosti provozovatele stanice měření emisí. Kopii vydaného osvědčení obecní úřad obce s rozšířenou působností zašle ministerstvu.

(2) Osvědčením provozovatel stanice měření emisí dokládá, že

- a) splňuje podmínky odborné způsobilosti osob zajišťujících provozování stanice měření emisí,
- b) splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování stanice měření emisí,
- c) má vnitřní organizační strukturu a systém řízení pro zajištění měření emisí.

(3) V osvědčení musí být uvedeny

- a) typ stanice měření emisí,
- b)

značky a typy vozidel, u nichž bude prováděno měření emisí,

- c) rozsah provádění měření emisí a
- d) seznam technického vybavení stanice měření emisí.

(4) Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 67

Povinnosti provozovatele stanice měření emisí

(1) Provozovatel stanice měření emisí je povinen zajistit po celou dobu provozování stanice měření emisí, aby

- a) měření emisí vozidel bylo prováděno osobami, které jsou držiteli profesního osvědčení odborné způsobilosti mechanika (dále jen "profesní osvědčení mechanika") (§ 69),
- b) technické vybavení a uspořádání stanice měření emisí, včetně manipulačních prostor, zařízení na odsávání výfukových plynů, větrání, vytápění, bylo v souladu s osvědčením vydaným podle § 66 a prováděcím právním předpisem,
- c) přístroje a zařízení používané k provádění měření emisí vozidel byly schváleny a metrologicky navázány podle zvláštního právního předpisu,
- d) měření emisí bylo prováděno v rozsahu a způsobem podle § 44 a 45 a při vyznačování měření emisí bylo postupováno způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- e) údaje o vozidlech a výsledku měření emisí byly neprodleně po jejich pořízení vkládány do informačního systému stanic technické kontroly.

(2) Provozovatel stanice měření emisí je povinen oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti podle § 64 odst. 1 a 2.

§ 67a

Povinnosti mechanika

Mechanik je povinen

- a) provádět měření emisí v rozsahu a způsobem podle § 44 a 45 a při vyznačování měření emisí postupovat způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a
- b) neprodleně oznámit ministerstvu veškeré skutečnosti týkající se bezprostředně výkonu funkce mechanika a jejich změny, zejména ztrátu bezúhonnosti,
- c) vložit údaje o výsledku měření emisí do informačního systému stanic technické kontroly nebo za tímto účelem dokumentaci předat osobě určené provozovatelem stanice měření emisí.

§ 68

Odnětí oprávnění k provozování stanice měření emisí

Obecní úřad obce s rozšířenou působností odejme oprávnění k provozování stanice měření emisí, jestliže

- a) při provádění měření emisí jsou závažným způsobem porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) ministerstvo v rámci výkonu státního odborného dozoru nařídilo zastavení provádění měření emisí,

- c) provozovatel stanice měření emisí přestal splňovat podmínky pro jeho vydání, nebo
- d) o to provozovatel stanice měření emisí požádal.

Profesní osvědčení mechanika

§ 69

(1) Provádět měření emisí ve stanici měření emisí mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení mechanika. O vydání profesního osvědčení mechanika rozhoduje ministerstvo. V případě zamítnutí žádosti vydá ministerstvo rozhodnutí podle správního řádu.

(2) Profesní osvědčení mechanika vydá ministerstvo osobě, která

- a) má alespoň ukončené střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru vzdělání technického směru a odbornou praxi nejméně 2 roky nebo má ukončené střední vzdělání s výučním listem v oboru vzdělání technického směru a odbornou praxi nejméně 6 let,
- b) absolvovala výuku spočívající v teoretické a praktické přípravě na měření emisí pro vozidla poháněná zážehovými motory, nebo pro vozidla poháněná vznětovými motory, anebo pro vozidla poháněná motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem (dále jen "výuka v základním kurzu"),
- c) složila závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti k provádění měření emisí a
- d) je bezúhonná; pro posouzení bezúhonnosti se použije § 60 odst. 2 písm. f) obdobně.

(3) V profesním osvědčení mechanika ministerstvo uvede rozsah způsobilosti provádět měření emisí ve stanici měření emisí. Vzor tiskopisu profesního osvědčení

mechanika stanoví prováděcí právní předpis.

§ 70

(1) Profesní osvědčení mechanika se vydává na dobu 3 let ode dne složení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí.

(2) Ministerstvo záznamem do profesního osvědčení mechanika prodlouží jeho platnost na dobu 3 let od uplynutí jeho dosavadní platnosti na žádost držitele, který

- a) v posledním roce platnosti profesního osvědčení mechanika absolvoval prohlubovací kurz a složil zkoušku odborné způsobilosti mechanika a
- b) splňuje podmínku pro vydání profesního osvědčení mechanika podle § 69 odst. 2 písm. d).

(3) Ministerstvo vydá fyzické osobě, která byla držitelem profesního osvědčení mechanika, od jehož konce platnosti uplynuly nejvýše 2 roky, na její žádost nové profesní osvědčení mechanika, pokud

- a) absolvovala prohlubovací kurz a složila zkoušku odborné způsobilosti mechanika v době po uplynutí platnosti profesního osvědčení mechanika a
- b) splňuje podmínku pro vydání profesního osvědčení mechanika podle § 69 odst. 2 písm. d).

(4) Ministerstvo rozhodne o odnětí profesního osvědčení mechanika, pokud jeho držitel závažným způsobem nebo opakovaně porušil své povinnosti při provádění měření emisí vozidel nebo přestal splňovat podmínku pro jeho vydání podle § 69 odst. 2 písm. d). Pokud bylo profesní osvědčení odňato z důvodu porušování povinností při provádění měření emisí vozidel, lze o vydání nového osvědčení požádat nejdříve po 5 letech od odnětí předchozího osvědčení.

§ 71

(1) Výuku v základním kurzu a v prohlubovacím kurzu spočívající v teoretické a praktické přípravě na měření emisí zajišťuje právnická osoba zřízená ministerstvem nebo technická zkušebna, a to na základě pověření ministerstvem. Závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí a zkoušky odborné způsobilosti mechanika provádí ministerstvo, které si za tím účelem zřídí nejméně tříčlennou zkušební komisi. Členy zkušební komise jmenuje ministerstvo z odborníků v oblasti dopravy. Předsedou zkušební komise je zaměstnanec ministerstva.

(2) Výuka v prohlubovacím kurzu je prohlubováním kvalifikace podle zákoníku práce.

(3) Učební osnovu výuky v základním a prohlubovacím kurzu, rozsah znalostí potřebných pro úspěšné absolvování závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí a zkoušky odborné způsobilosti kontrolního technika a způsob provádění, organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí a zkoušky odborné způsobilosti mechanika před zkušební komisí stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA IV

ZKUŠEBNÍ STANICE

§ 72

(1) Ministerstvo vydá oprávnění stanici technické kontroly k provádění technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích, pokud splňuje tyto požadavky:

- a) je držitelem oprávnění k provozování stanice technické kontroly,
- b) alespoň jeden zaměstnanec je držitelem platného osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,
- c)

činnosti budou vykonávat fyzické osoby, které jsou pro tyto činnosti odborně způsobilé a mají povinnost zachovávat státní, obchodní nebo služební tajemství.

(2) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích, jestliže žadatel

- a) je držitelem profesního osvědčení kontrolního technika,
- b) úspěšně absolvoval základní nebo zdokonalovací výcvik v teoretické přípravě a praktické výuce,
- c) složil závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti.

(3) Podrobnosti o druzích zkušebních stanic, vzory tiskopisů oprávnění podle odstavce 1 a osvědčení k provozování zkušebních stanic a podrobnosti o způsobu získání odborné způsobilosti k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA V

REGISTR STANIC TECHNICKÉ KONTROLY A STANIC MĚŘENÍ EMISÍ

§ 72a

(1) Registr stanic technické kontroly a stanic měření emisí je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona¹⁷⁾, jehož správcem je ministerstvo.

(2) V registru stanic technické kontroly a stanic měření emisí se evidují

- a) údaje o provozovateli stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí, kterými jsou

1.
obchodní firma nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě odlišující dodatek, adresa bydliště, adresa sídla a identifikační číslo osoby, pokud bylo přiděleno, jedná-li se o podnikající fyzickou osobou, a

2.
obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo osoby, pokud bylo přiděleno, jedná-li se o právnickou osobu,

b)

údaje o uděleném oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí a osvědčení k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí a

c)

údaje o kontrolních technících stanic technické kontroly a mechanicích stanic měření emisí, kterými jsou

1.
jméno, popřípadě jména, a příjmení a adresa bydliště,

2.
stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí, pro kterou vykonávají svou činnost, a

3.
identifikační údaje o uděleném osvědčení kontrolního technika nebo mechanika.

(3) Na poskytování údajů do registru stanic technické kontroly a stanic měření emisí se § 4a odst. 1 až 6 použijí obdobně.

(4) Údaje a jejich změny zapisuje do registru stanic technické kontroly a stanic měření emisí ministerstvo.

ČÁST PÁTÁ

PŘESTAVBA SILNIČNÍHO VOZIDLA

(1) Přestavbou silničního vozidla je změna nebo úprava podstatných částí mechanismu nebo konstrukce provozovaného silničního vozidla.

(2) Za změnu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla se považují

- a) změna druhu pohonu, vestavění jiného typu motoru,
- b) změna karoserie, pérování vozidla a kol způsobující změnu povoleného zatížení,
- c) změna druhu karoserie nebo nástavby, pro které se mění účel a způsob použití silničního vozidla,
- d) změna kategorie vozidla.

(3) Největší povolenou hmotnost silničního vozidla lze snížit jen v případě přestavby vozidla na speciální vozidlo jednoúčelového využití.

(4) Přestavbou vozidla nesmí být změněna kategorie vozidla, jestliže se na nově vzniklou kategorii vztahují přísnější technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem pro brzdy vozidla, vnější hluk vozidla, emise škodlivin ve výfukových plynech vozidla nebo prvky aktivní a pasivní bezpečnosti.

(5) Přestavbu vozidla výměnou karoserie lze povolit jen v rámci jedné typové řady vozidla.

(6) Nahrazuje-li se nebo doplňuje-li se vozidlo novou nebo jinou součástí nebo výbavou, musí tato součást nebo výbava splňovat podmínky stanovené tímto zákonem.

(7) O přestavbu silničního vozidla se nejedná, jestliže výrobce vozidla prohlásí podstatnou část mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla za náhradní díl k

tomuto vozidlu.

§ 74

(1) Přestavbu silničního vozidla, které je registrováno v registru silničních vozidel, schvaluje obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě písemné žádosti, pokud jsou splněny podmínky pro přestavbu stanovené prováděcím právním předpisem. Příslušný ke schválení přestavby silničního vozidla je kterýkoliv obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Hromadnou přestavbu typu silničního vozidla schvaluje ministerstvo na základě písemné žádosti, pokud jsou splněny podmínky pro hromadnou přestavbu stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Žádost o schválení přestavby silničního vozidla nebo hromadné přestavby typu silničního vozidla musí obsahovat

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, pobyt, obchodní jméno, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, pokud bylo přiděleno, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) druh a kategorii silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno.

(4) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- a) podrobným popisem přestavby silničního vozidla,
- b) návrhem na změnu údajů zapisovaných v technickém průkazu silničního vozidla,
- c)

technickým popisem a výkresovou dokumentací systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, pokud nebyla schválena jejich technická způsobilost typu,

d)

technickým protokolem vydaným zkušební stanicí a u hromadné přestavby vozidla pověřenou zkušebnou.

ČÁST ŠESTÁ

VÝBAVA A NÁHRADNÍ DÍLY

§ 75

(1) Výbavou vozidla jsou věci, které jsou určeny k zajištění provozu, údržby a opravám vozidla, nebo k ochraně a zajištění přepravovaných osob nebo nákladů před újmou na zdraví, poškozením nebo před nepříznivými vlivy různého charakteru, nebo pro zvýšení komfortu jízdy a příjem nebo předávání informací z vozidla, například náhradní kolo, nářadí, výstražný trojúhelník, prostředky pro připevnění nákladů, lékárnička, jednotka úpravy vzduchu, rádiový přijímač.

(2) Náhradním dílem jsou věci, které jsou určeny k nahrazení původního samostatného technického celku nebo konstrukční části vozidla. Náhradní díl, na který se vztahuje schvalování typu, musí splňovat technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

§ 76

(1) Výbavu lze použít, pokud svou konstrukcí a technickým stavem odpovídá technickým požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem. Výbava, která je určena prováděcím právním předpisem, musí mít schválenou technickou způsobilost.

(2) Na schvalování technické způsobilosti výbavy se vztahuje část třetí tohoto zákona.

§ 77

Provozní hmoty a maziva

(1) Provozní hmotou motorového vozidla se rozumí zejména kapalina do brzdového systému vozidla a kapalina do chladicího systému pro chlazení motoru motorového vozidla. Mazivem jsou mazací oleje a mazací tuky pro zajištění technické způsobilosti motorového vozidla k provozu.

(2) K pohonu motoru vozidla a k plnění mazacích, chladicích a jiných systémů a zařízení vozidla lze používat pouze pohonné hmoty¹⁰⁾ a provozní hmoty předepsané výrobcem tohoto motoru, systému nebo zařízení, nebo výrobcem vozidla. Provozní hmoty používané v provozu silničních motorových vozidel musí svou jakostí splňovat požadavky stanovené zvláštními právními předpisy¹¹⁾ a českými technickými normami.

ČÁST SEDMÁ

ZVLÁŠTNÍ VOZIDLA

§ 78

(1) Zvláštní vozidlo lze provozovat, pokud svou konstrukcí a technickým stavem odpovídá technickým požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem a má schválenou technickou způsobilost k provozu podle tohoto zákona.

(2) Na schvalování technické způsobilosti zvláštního vozidla k provozu se vztahuje část třetí tohoto zákona a na jeho přestavbu se vztahuje část pátá tohoto zákona.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví jednotlivé druhy mobilních strojů, průmyslových zařízení schopných přepravy nebo vozidel bez karoserie, ve kterých je zabudován spalovací motor, přípustné hodnoty emisí znečišťujících látek ve výfukových plynech a podrobnosti schvalování typu spalovacích motorů, způsob vypracování a podávání zpráv mezinárodním orgánům a organizacím.

§ 79

(1) Pro registraci a postup při schvalování technické způsobilosti zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel a samojízdných pracovních strojů platí část druhá a část třetí tohoto zákona. Pro provoz

zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel platí dále část čtvrtá s výjimkou § 40 odst. 1.

(2) Povinné registraci nepodléhá pracovní stroj přípojný, který je účelově a technicky určen pro práce v zemědělství; toto vozidlo však lze registrovat na žádost jeho vlastníka.

(3) Pro zvláštní vozidla nepodléhající registraci vozidel v registru silničních vozidel vydá výrobce technické osvědčení zvláštního vozidla. Pro zvláštní vozidla registrovaná v registru silničních vozidel vydá výrobce technický průkaz zvláštního vozidla.

(4) Provozovatel zemědělského nebo lesnického traktoru a jejich přípojného vozidla přistaví k technické prohlídce toto zvláštní vozidlo nejpozději ve lhůtě čtyř let po jeho prvním zaregistrování v registru silničních vozidel a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let.

(5) Technická prohlídka zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel může být provedena v místě určeném příslušným krajským úřadem mobilním způsobem. Měření emisí zemědělských a lesnických traktorů může být provedeno v místě určeném příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností mobilním způsobem.

(6) Vzor technického osvědčení zvláštního vozidla a technického průkazu zvláštního motorového vozidla a osvědčení o registraci zvláštního motorového vozidla a zvláštního přípojného vozidla a podrobnosti o způsobu provádění technické prohlídky a měření emisí mobilním způsobem stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST OSMÁ

Historická a sportovní vozidla

§ 79a

Registr historických a sportovních vozidel

(1) Registr historických a sportovních vozidel vedou obecní úřady obcí s rozšířenou působností v sídle kraje, s výjimkou Středočeského kraje, kde vede

registr historických a sportovních vozidel Městský úřad v Kolíně a v Praze Magistrát hlavního města Prahy. Místně příslušným úřadem pro registraci historického nebo sportovního vozidla je obecní úřad obce s rozšířenou působností v sídle kraje, v jehož správním obvodu má provozovatel historického nebo sportovního vozidla místo bydliště, nebo sídlo, popřípadě, jde-li o zahraniční právnickou osobu, odštěpný závod; ve Středočeském kraji je místně příslušným úřadem pro registraci historického nebo sportovního vozidla Městský úřad v Kolíně a v Praze je místně příslušným úřadem Magistrát hlavního města Prahy.

(2) Při registraci historického vozidla místně příslušný úřad na základě předložení protokolu o platném testování vydá průkaz historického vozidla a osvědčení o registraci vozidla. Historickému vozidlu přidělí zvláštní registrační značku pro historická vozidla a vydá tabulku s registrační značkou pro historické vozidlo.

(3) Při registraci sportovního vozidla místně příslušný úřad vydá technický průkaz vozidla. Sportovnímu vozidlu přidělí zvláštní registrační značku pro sportovní vozidlo a vydá tabulku se zvláštní registrační značkou pro sportovní vozidlo. Vydání registrační značky pro sportovní vozidlo vyznačí místně příslušný úřad v technickém průkazu a v průkazu sportovního vozidla, který vydává právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění Mezinárodní automobilovou federací (Fédération Internationale de l'Automobile) nebo Mezinárodní motocyklovou federací (Fédération Internationale de Motocyclisme).

(4) Pro registr historických a sportovních vozidel platí § 4 odst. 2 písm. a), b) až e) a k), § 4 odst. 3 písm. a) až j), l), m) a n), § 4a odst. 1 až 6 a § 6 odst. 3, 4 a 5 obdobně.

(5) Žadatel o registraci historického vozidla zapsaného v registru silničních vozidel místně příslušnému úřadu podle odstavce 1 se žádostí předloží osvědčení o registraci silničního vozidla v registru silničních vozidel a technický průkaz silničního vozidla a odevzdá tabulky s registrační značkou silničního vozidla. Při registraci historického vozidla místně příslušný úřad kromě úkonů podle odstavce 2 odebere osvědčení o registraci silničního vozidla a tabulky s registrační značkou silničního vozidla, v technickém průkazu zapíše převod silničního vozidla z registru silničních vozidel do registru historických a sportovních vozidel a v registru silničních vozidel tuto skutečnost zaznamená.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a podmínky registrace historického a sportovního vozidla a vzor průkazu historického vozidla a vzor žádosti o registraci historického nebo sportovního vozidla do registru historických

a sportovních vozidel.

§ 79b

Historické a sportovní vozidlo v provozu

(1) Historické vozidlo lze provozovat na pozemních komunikacích, pokud splnilo podmínky testování, kterým se nahrazuje technická prohlídka vozidla.

(2) Testování historického vozidla provádí právnická osoba, která má udělené oprávnění Mezinárodní federací historických vozidel (Fédération Internationale des Véhicules Anciens) nebo Mezinárodní automobilovou federací. Výsledek testování vyznačí právnická osoba v průkazu historického vozidla. Výsledek testování platí nejdéle 24 měsíců ode dne, ve kterém se testování historického vozidla provedlo.

(3) Historické vozidlo nelze provozovat na pozemních komunikacích za účelem podnikání a běžného denního užívání pro vlastní potřeby.

(4) Sportovní vozidlo lze provozovat na pozemních komunikacích, jen pokud byla schválena jeho technická způsobilost a splnilo podmínky testování a prohlídku ve stanici technické kontroly.

(5) Testování sportovního vozidla provádí právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění Mezinárodní automobilovou federací nebo Mezinárodní motocyklovou federací. Výsledek testování vyznačí právnická osoba v technickém průkazu vozidla. Výsledek testování platí nejdéle do 30. dubna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se testování sportovního vozidla provedlo.

(6) Sportovní vozidlo lze provozovat na pozemních komunikacích jen za těchto podmínek:

- a) ve sportovním průkazu vozidla je vyznačen platný výsledek testování vozidla a osvědčení o technické způsobilosti vozidla vyznačené v technickém průkazu,
- b)

vozidlo je provozováno za účelem sportovní soutěže organizované právnickou osobou, které bylo uděleno oprávnění Mezinárodní automobilovou federací nebo Mezinárodní motocyklovou federací,

c)

ministerstvo vyznačilo ve sportovním průkazu na základě platného výsledku testování vozidla povolení k provozu sportovního vozidla na pozemních komunikacích.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví podmínky provozu historického a sportovního vozidla, způsob a podmínky testování historického a sportovního vozidla a vzor žádosti o provedení testování historického a sportovního vozidla.

79c

(1) Vlastník silničního vozidla, které je registrováno v registru silničních vozidel, může požádat o provedení testování tohoto silničního vozidla.

(2) Testování silničního vozidla uvedené v odstavci 1 provádí právnická osoba uvedená v § 79b odst. 2. Výsledek testování se uvede v protokolu o testování, který právnická osoba vydá vlastníkovvi silničního vozidla. Výsledek testování platí nejdéle 24 měsíců ode dne, ve kterém se testování historického vozidla provedlo.

(3) Vlastník silničního vozidla uvedeného v odstavci 1 může předložit protokol o platném testování silničního vozidla místně příslušnému úřadu pro registraci historického vozidla uvedeného v § 79a odst. 1 a požádat o uznání testování silničního vozidla nebo o zápis údaje o historické původnosti silničního vozidla do registru silničních vozidel. Místně příslušný úřad ověří platnost protokolu o testování a vydá vlastníkovvi silničního vozidla doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost, popřípadě zapíše údaj o historické původnosti silničního vozidla do registru silničních vozidel a do technického průkazu silničního vozidla. Doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost je platný do dne ukončení platnosti protokolu o platném testování, který je jím uznáván.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a podmínky testování silničního vozidla podle odstavce 1, vzor žádosti o uznání testování silničního vozidla a vzor dokladu o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost.

ČÁST DEVÁTÁ

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ DOZOR

§ 80

(1) Státní správu a státní dozor ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích vykonávají podle tohoto zákona a v rozsahu jím vymezeném, podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, ministerstvo, krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a Česká obchodní inspekce.

(2) Ministerstvo

- a) je správcem registru silničních vozidel,
- b) rozhoduje o udělení, změnách a odnětí technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a výbavy silničního vozidla,
- c) povoluje provozování technické zkušebny,
- d) rozhoduje o uznání typu silničního vozidla v malé sérii schváleného jiným členským státem s platností na území tohoto státu,
- e) rozhoduje o udělení výjimky z technických požadavků pro účely povolení výroby jednotlivého silničního vozidla a schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného nebo dovezeného vozidla,
- f) provádí dohled nad výrobou silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel z hlediska schvalování typu,
- g) ukládá výrobcům silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel způsob a lhůtu k

odstranění nedostatků a jejich příčin zjištěných při dohledu nad výrobou z hlediska schvalování typu,

- h) rozhoduje o zastavení výroby silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel nebo výbavy silničních vozidel, anebo jejich uvádění do provozu, je-li výrobou a provozováním bezprostředně ohrožen život nebo zdraví osob a bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- i) vydává a odnímá profesní osvědčení kontrolního technika, osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích a profesní osvědčení mechanika,
- j) vede evidenci vydaných profesních osvědčení kontrolního technika, osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů kontroly jednotlivých druhů vozidel, výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích a profesních osvědčení mechanika,
- k) pověřuje stanice technické kontroly prováděním technické kontroly jednotlivých vozidel a výměnných nástaveb před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,
- l) schvaluje technickou způsobilost výbavy silničních vozidel,
- m) schvaluje technickou způsobilost typu zvláštních vozidel k provozu na pozemních komunikacích,
- n) vede registr stanic technické kontroly a stanic měření emisí,
- o) vydává a odnímá osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného k provádění technických prohlídek a k měření emisí,
- p) každoročně vydává průvodce o spotřebě paliva a emisích, který je spotřebitelům zdarma dostupný v prodejních místech,

- q) zajišťuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie^{1a)} výrobu a na základě požadavků obecních úřadů obcí s rozšířenou působností i distribuci paměťových karet vozidla a paměťových servisních karet,
- r) vede centrální seznam autorizovaných metrologických středisek oprávněných k této činnosti podle zvláštního právního předpisu^{6b)},
- s) vede centrální seznam paměťových karet dílny,
- t) vede centrální seznam paměťových karet podniku,
- u) oznamuje příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie odejmutí osvědčení o registraci a technického průkazu silničního motorového vozidla, nebo přípojného vozidla, které bylo ke dni podání žádosti o registraci zapsáno v registru jiného členského státu Evropské unie,
- v) vrací příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie na jeho žádost odňaté osvědčení o registraci a technický průkaz silničního motorového vozidla, nebo přípojného vozidla, které bylo ke dni podání žádosti o registraci zapsáno v registru tohoto jiného členského státu Evropské unie,
- w) je správcem informačního systému stanic technické kontroly a
- x) zveřejňuje statistiky silničních vozidel zapsaných v registru silničních vozidel.

(3) Krajský úřad

- a) rozhoduje o udělení, změně a odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly,
- b) vydává osvědčení k provozování stanice technické kontroly.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a) rozhoduje o zápisu silničního vozidla do registru vozidel, provádí zápisy změn údajů zapisovaných v registru,
- b) přiděluje silničním motorovým vozidlům registrační značku, zvláštní registrační značku nebo registrační značku na přání a vydává tabulky s registrační značkou,
- c) vydává osvědčení o registraci a technický průkaz silničního vozidla nebo technické osvědčení silničního vozidla,
- d) rozhoduje o zápisu vyřazení silničního vozidla z provozu a zápisu zániku silničního vozidla,
- e) schvaluje technickou způsobilost jednotlivě vyrobeného nebo přestavěného silničního vozidla,
- f) schvaluje technickou způsobilost jednotlivě dovezeného vozidla,
- g) provádí zápisy údajů v technickém průkazu silničního vozidla,
- h) rozhoduje o udělení a odnětí oprávnění k provozování stanice měření emisí,
- i) vydává osvědčení k provozování stanice měření emisí,
- j) objednává u ministerstva paměťové karty podniku a paměťové karty dílny,
- k) vydává a odebírá paměťovou kartu podniku a paměťovou kartu dílny,
- l) předává ministerstvu údaje pro vedení centrálního seznamu paměťových karet podniku a paměťových karet dílny,

- m) odnímá při registraci osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technický průkaz silničního motorového vozidla, nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán, jedná-li se o vozidlo registrované v jiném členském státě Evropské unie, a předává je ministerstvu.

(5) Obecní úřad obce s rozšířenou působností v sídle kraje, Městský úřad v Kolíně a Magistrát hlavního města Prahy

- a) vede registr historických a sportovních vozidel,
- b) přiděluje historickým vozidlům zvláštní registrační značku pro historické vozidlo a přiděluje tabulku se zvláštní registrační značkou pro historické vozidlo,
- c) vydává osvědčení o registraci a průkaz historického vozidla,
- d) vydává technický průkaz vozidla, přiděluje sportovním vozidlům zvláštní registrační značku pro sportovní vozidlo a přiděluje tabulku se zvláštní registrační značkou pro sportovní vozidlo,
- e) registruje historické vozidlo na základě protokolu o platném testování historického vozidla,
- f) schvaluje technickou způsobilost sportovního vozidla a registruje na základě protokolu o testování sportovního vozidla,
- g) vede údaje o testování historických a sportovních vozidel.

(6) Česká obchodní inspekce kontroluje podle zvláštního právního předpisu¹²⁾ umístění, rozměry a obsah štítku a plakátu s údaji o spotřebě pohonných hmot a emisích CO₂ v souladu s prováděcím právním předpisem při prodeji nově vyrobeného osobního automobilu a dodržování povinnosti výrobce stanovené v § 24 odst. 2 písm. n).

§ 81

Státní odborný dozor

(1) Státní odborný dozor ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích vykonávají podle tohoto zákona ministerstvo, krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ Policie České republiky a Celní správa České republiky. Při výkonu státního odborného dozoru ministerstvo, krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností kontrolují plnění povinností a podmínek stanovených tímto zákonem. Zjišťují, zda osoby, jimž ukládá tento zákon povinnosti ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích, (dále jen "povinné osoby") plní uložené povinnosti a zda dodržují podmínky stanovené v rozhodnutích vydaných ministerstvem nebo krajskými úřady nebo obecními úřady obcí s rozšířenou působností.

(2) Vrchní státní dozor ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích vykonává ministerstvo. Při výkonu vrchního státního dozoru dozírá ministerstvo na výkon státního odborného dozoru krajskými úřady a obecními úřady obcí s rozšířenou působností podle tohoto zákona.

§ 82

(1) Pověření k výkonu státního odborného dozoru nebo vrchního státního dozoru ve formě průkazu vydává správní orgán, do jehož působnosti výkon dozoru spadá. Vzor průkazu stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Zjistí-li osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem a dalšími právními předpisy k zajištění bezpečnosti provozu vozidel na pozemních komunikacích, uloží podle povahy a rozsahu zjištěných nedostatků kontrolovanému subjektu způsob a lhůtu k odstranění jejich příčin.

(3) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru závažné porušení povinností kontrolním technikem, zejména při provádění evidenční kontroly, nebo pokud by porušení povinnosti mohlo vést k ohrožení bezpečnosti silničního provozu nebo života a zdraví člověka, zakáže v řízení na místě tomuto kontrolnímu technikovi činnost a zákaz činnosti neprodleně oznámí provozovateli příslušné stanice technické kontroly a ministerstvu. Ministerstvo tuto skutečnost zaznamená do informačního systému stanic technické kontroly a do 30 dnů od obdržení oznámení zahájí řízení o odnětí profesního osvědčení kontrolního

technika. Zákaz činnosti uložený podle věty první trvá do doby nabytí právní moci rozhodnutí vydaného v řízení o odnětí profesního osvědčení kontrolního technika nebo do uplynutí lhůty podle věty druhé, nebylo-li takové řízení zahájeno.

(4) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru závažné závady v činnosti stanice technické kontroly nebo v činnosti stanice měření emisí, je oprávněna nařídit okamžité zastavení provádění technických prohlídek a technických nebo evidenčních kontrol ve stanici technické kontroly nebo měření emisí ve stanici měření emisí a vyrozumět o tom správní orgán příslušný k projednání věci podle § 84 odst. 4.

(5) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru může bezprostředně po provedení technické prohlídky nebo měření emisí vyzvat fyzickou osobu, která vozidlo k technické prohlídce nebo měření emisí přistavila, aby na dobu nezbytně nutnou přistavila zkontrolované vozidlo k opakované částečné nebo celkové technické prohlídce nebo k měření emisí, pokud má důvodné pochybnosti o dodržení stanoveného rozsahu a postupu provádění technických prohlídek nebo měření emisí nebo o tom, že vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích. Fyzická osoba, která vozidlo k technické prohlídce nebo měření emisí přistavila, je povinna na základě výzvy osoby pověřené státním dozorem přistavit silniční vozidlo k opakované technické prohlídce nebo k měření emisí. Bezprostředně opakovanou technickou prohlídku nebo měření emisí provede bezplatně kontrolní technik nebo mechanik pod dozorem osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru.

Přestupky

§ 83

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) provozuje na pozemních komunikacích silniční vozidlo, které v rozporu s § 6 odst. 1 není zapsáno v registru silničních vozidel,
- b) nepožádá v rozporu s § 8 odst. 2 o zápis změny vlastníka silničního vozidla,
- c)

nepožádá v rozporu s § 11 odst. 1 o zápis změny jiného údaje v registru silničních vozidel,

- d) jako vlastník silničního vozidla v rozporu s § 12 odst. 3 nezabezpečí vyřazené silniční vozidlo takovým způsobem, aby neohrožovalo nebo nepoškozovalo životní prostředí, nebo odstraní některou z jeho podstatných částí,
- e) jako vlastník silničního vozidla v rozporu s § 12 odst. 4 neoznámí adresu místa, kde je vyřazené silniční vozidlo umístěno a účel jeho využití,
- f) jako vlastník silničního vozidla v rozporu s § 12 odst. 6 neodevzdá osvědčení o registraci silničního vozidla a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou, nepředloží technický průkaz nebo neoznámí adresu místa, kde je vyřazené silniční vozidlo umístěno a účel jeho využití,
- g) jako vlastník silničního vozidla nepožádá v rozporu s § 13 odst. 3 o zápis zániku silničního vozidla,
- h) jako zaměstnanec technické zkušebny v rozporu s § 27 odst. 3 nezachová mlčenlivost,
- i) jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. a) provozuje na pozemních komunikacích vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu,
- j) jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. b) provozuje na pozemních komunikacích silniční vozidlo, které není zapsáno v registru silničních vozidel nebo v registru silničních vozidel jiného státu,
- k) jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. c) provozuje na pozemních komunikacích silniční vozidlo, na němž není způsobem umožňujícím identifikaci vozidla umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu,
- l)

- jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. f) provozuje na pozemních komunikacích vozidlo, které nemá identifikační údaje v souladu s údaji uvedenými v registru silničních vozidel, nebo v osvědčení o registraci silničního vozidla nebo technickém průkazu zvláštního vozidla,
- m) v rozporu s § 60 odst. 1 provádí technické prohlídky silničních vozidel bez profesního osvědčení kontrolního technika,
- n) jako kontrolní technik v rozporu s § 61a odst. 1 písm. a) neprovede technickou prohlídku ve stanoveném rozsahu, způsobem a v souladu s technickými podmínkami pro hodnocení výsledku technických prohlídek,
- o) jako kontrolní technik v rozporu s § 61a odst. 1 písm. b) nevyznačí zjištěné závady a jejich hodnocení stupněm závad do záznamníku závad,
- p) jako kontrolní technik v rozporu s § 61a odst. 1 písm. b) nevloží údaje o výsledku technické prohlídky do informačního systému stanic technické kontroly nebo nepředá dokumentaci osobě určené provozovatelem stanice technické kontroly,
- q) jako kontrolní technik v rozporu s § 61a odst. 2 neoznámí skutečnosti týkající se výkonu funkce kontrolního technika,
- r) jako mechanik v rozporu s § 67a písm. a) nepostupuje stanoveným způsobem nebo ve stanoveném rozsahu při měření emisí nebo při vyznačování měření emisí,
- s) jako mechanik v rozporu s § 67a písm. b) neoznámí skutečnosti týkající se výkonu funkce mechanika nebo jejich změny, nebo
- t) v rozporu s § 69 odst. 1 provádí měření emisí silničních vozidel bez profesního osvědčení mechanika,
- u) jako mechanik v rozporu s § 67a písm. c) nevloží údaje o výsledku měření emisí do informačního systému stanic technické kontroly nebo nepředá dokumentaci osobě určené provozovatelem stanice měření emisí.

(2) Za přešupek podle odstavee 1 písm. l) lze uložít pokutu do 5 000 000 Kč a za přešupek podle odstavee 1 písm. a) až k) a m) až u) lze uložít pokutu do 50 000 Kč. Příkazem na místě lze za přešupky podle odstavee 1 písm. b) a i) uložít pokutu do 5 000 Kč. Ostatní přešupky nelze projednat příkazem na místě.

§ 83a

Přešupky právníckých osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že

- a) jako provozovatel vozidla vybaveného záznamovým zařízením podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{1a)} nebo jako držitel paměťové karty dílny v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{1a)} poškodí nebo pozmění údaje v tomto záznamovém zařízení,
- b) provozuje na pozemních komunikacích silniční vozidlo, které v rozporu s § 6 odst. 1 není zapsáno v registru silničních vozidel,
- c) jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. c) provozuje na pozemních komunikacích silniční vozidlo, na němž není způsobem umožňujícím identifikaci vozidla umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu,
- d) nepožádá v rozporu s § 8 odst. 2 o zápis změny vlastníka silničního vozidla,
- e) nepožádá v rozporu s § 11 odst. 1 o zápis změny jiného údaje v registru silničních vozidel,
- f) jako vlastník silničního vozidla v rozporu s § 12 odst. 3 nezabezpečí vyřazené silniční vozidlo takovým způsobem, aby neohrožovalo nebo nepoškozovalo životní prostředí, nebo odstraní některou z jeho podstatných částí,

- g) jako vlastník silničního vozidla v rozporu s § 12 odst. 4 neoznámí adresu místa, kde je vyřazené silniční vozidlo umístěno a účel jeho využití,
- h) jako vlastník silničního vozidla v rozporu s § 12 odst. 6 neodevzdá osvědčení o registraci silničního vozidla a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou, nepředloží technický průkaz nebo neoznámí adresu místa, kde je vyřazené silniční vozidlo umístěno a účel jeho využití,
- i) jako vlastník silničního vozidla nepožádá v rozporu s § 13 odst. 3 o zápis zániku silničního vozidla,
- j) jako držitel paměťové karty dílny v rozporu s § 14a odst. 4 nenahlásí změny údajů, poškození, odcizení nebo ztrátu paměťové karty dílny,
- k) jako držitel paměťové karty dílny v rozporu s § 14a odst. 5 neodevzdá tuto kartu,
- l) v rozporu s § 15 uvede na trh silniční vozidlo, systém vozidla, konstrukční část vozidla, samostatný technický celek vozidla nebo nedokončené silniční vozidlo, jejichž technická způsobilost nebyla schválena,
- m) v rozporu s § 37 odst. 2 písemně neupozorní provozovatele vozidla na skutečnost, že změna provedená na vozidle bude mít za následek jeho technickou nezpůsobilost k provozu,
- n) jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. a) provozuje na pozemních komunikacích vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu,
- o) jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. b) provozuje na pozemních komunikacích silniční vozidlo, které není zapsáno v registru silničních vozidel nebo v registru silničních vozidel jiného státu,
- p) jako provozovatel silničního vozidla v rozporu s § 38 odst. 1 písm. f) provozuje na pozemních komunikacích vozidlo, které nemá identifikační údaje v souladu s údaji uvedenými v registru silničních vozidel, nebo v

osvědčení o registraci silničního vozidla nebo technickém průkazu zvláštního vozidla,

- q) provozuje stanici technické kontroly v rozporu s § 57 odst. 1 bez osvědčení k provozování stanice technické kontroly, nebo
- r) provozuje stanici měření emisí v rozporu s § 66 odst. 1 bez osvědčení.

(2) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel stanice technické kontroly dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 48 odst. 4 nepředá protokol o technické prohlídce,
- b) v rozporu s § 48a odst. 4 nepředá správci informačního systému stanic technické kontroly údaje podle § 48a odst. 1,
- c) v rozporu s § 58 odst. 1 písm. a) nezajistí, aby technické prohlídky vozidel byly prováděny osobami, které jsou držiteli platného profesního osvědčení kontrolního technika a nebyla jim zakázána činnost podle § 82 odst. 3,
- d) v rozporu s § 58 odst. 1 písm. b) nezajistí, aby technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích byly prováděny osobami, které jsou držiteli platného osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,
- e) v rozporu s § 58 odst. 1 písm. c) neprovozuje stanici technické kontroly v souladu s rozhodnutím o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly a s podmínkami podle § 54,
- f) v rozporu s § 58 odst. 1 písm. d) nezajistí, aby přístroje a zařízení používané k provádění technických prohlídek vozidel byly schváleny a metrologicky navázány,
- g)

v rozporu s § 58 odst. 1 písm. e) nezajistí, aby technické prohlídky jednotlivých kategorií vozidel byly prováděny v rozsahu, způsobem a v souladu s technickými podmínkami pro hodnocení výsledku technických prohlídek a se stanoveným způsobem vyznačování technických prohlídek,

h)

v rozporu s § 58 odst. 1 písm. f) nezajistí, aby údaje o zahájení technické prohlídky a údaje ze záznamníku závad byly neprodleně po jejich pořízení vloženy do informačního systému,

i)

v rozporu s § 58 odst. 1 písm. g) nezajistí řádné zpracování záznamníku závad a protokolu o technické prohlídce vozidla,

j)

v rozporu s § 58 odst. 2 neoznámí změny údajů nebo dokladů, nebo

k)

v rozporu s § 58 odst. 3 nepředloží písemnou zprávu o výsledku vnitřní kontroly.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel stanice měření emisí dopustí přestupku tím, že

a)

provozuje stanici měření emisí v rozporu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o oprávnění k jejímu provozování podle § 65 odst. 1 písm. c), e) a f), nebo

b)

v rozporu s § 67 odst. 1 písm. a) nezajistí, aby měření emisí vozidel byla prováděna osobami, které jsou držiteli platného profesního osvědčení mechanika,

c)

v rozporu s § 67 odst. 1 písm. b) nezajistí, aby technické vybavení a uspořádání druhu stanice měření emisí, včetně manipulačních prostor, zařízení na odsávání výfukových plynů, větrání, vytápění, bylo v souladu s osvědčením vydaným podle § 66 a prováděcím právním předpisem,

d)

v rozporu s § 67 odst. 1 písm. c) nezajistí, aby přístroje a zařízení používané k provádění měření emisí vozidel byly schváleny a metrologicky navázány,

- e) v rozporu s § 67 odst. 1 písm. d) nezajistí, aby bylo postupováno stanoveným způsobem a ve stanoveném rozsahu při měření emisí a při vyznačování měření emisí,
- f) v rozporu s § 48a odst. 4 nepředá správci informačního systému stanic technické kontroly údaje podle § 48a odst. 1.

(4) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, které byla přidělena zvláštní registrační značka, se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 38a odst. 5 písm. b) nezajistí, aby při zkušebním provozu nebyla ohrožena bezpečnost silničního provozu, životní prostředí a život a zdraví člověka,
- b) v rozporu s § 38a odst. 5 písm. c) použije tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami za jiným účelem, než je zkušební provoz,
- c) v rozporu s § 38a odst. 5 písm. d) nevede záznam o každé provedené zkušební jízdě silničního vozidla v knize jízd,
- d) v rozporu s § 38a odst. 5 písm. g) nemá sjednáno pojištění odpovědnosti za škody způsobené při zkušebním provozu,
- e) v rozporu s § 38b odst. 4 písm. a) použije tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami za jiným účelem, než je manipulační provoz,
- f) v rozporu s § 38b odst. 4 písm. b) nevede záznam o každé provedené jízdě silničního vozidla v knize jízd, nebo
- g) v rozporu s § 38b odst. 4 písm. e) nemá sjednáno pojištění odpovědnosti za škody způsobené při manipulačním provozu.

(5) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako výrobce, zástupce výrobce, dovozce nebo distributor dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo

použitelným předpisem Evropské unie upravujícím schvalování dvoukolových a tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozor nad trhem²⁹⁾ nebo s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozor nad trhem³⁰⁾

- a) uvede v řízení o schválení typu, v řízení o odejmutí schválení typu nebo v řízení o stažení z oběhu nepravdivé údaje, nebo zamlčí podstatné údaje nezbytné pro vydání rozhodnutí,
- b) použije odpojovací zařízení,
- c) dodá na trh vozidlo, systém vozidla, konstrukční část vozidla, samostatný technický celek vozidla nebo neúplné vozidlo, jejichž technická způsobilost nebyla schválena,
- d) neoprávněně opatří vozidlo štítkem nebo neoprávněně opatří konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla značkou schválení typu, nebo
- e) padělá nebo neoprávněně pozmění prohlášení o shodě, jímž bylo opatřeno vozidlo nebo neúplné vozidlo, nebo značku schválení typu, již byla opatřena konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla.

(6) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se jako výrobce nebo zástupce výrobce dopustí přestupku tím, že neposkytne v rozsahu a způsobem stanoveným přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím schvalování dvoukolových a tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozor nad trhem²⁹⁾ nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozor nad trhem³⁰⁾

- a) pokyny nebo jiné technické údaje určené pro uživatele nebo jiné výrobce, nebo
- b) údaje nezbytné pro opravu a údržbu výrobků určené pro samostatné provozovatele, autorizované obchodní zástupce, opravny nebo jiné výrobce.

(7) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. l) nebo odstavce 5 písm. c),
- b) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. p), odstavce 2 písm. e) nebo g) anebo odstavce 3 písm. c) nebo e),
- c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), j), k), m), o), q) nebo r), odstavce 2 písm. c), d), f) nebo h), odstavce 3 písm. a), b) nebo d), odstavce 5 písm. a), b), d) nebo e) anebo odstavce 6, nebo
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) až i) nebo n), odstavce 2 písm. a), b), i), j) nebo k) anebo odstavce 4.

(8) Jestliže je přestupek podle odstavce 1 písm. l) spáchán hromadným uváděním na trh silničních vozidel, systému vozidla, konstrukční části vozidla, samostatných technických celků vozidla nebo nedokončených vozidel, uloží se pokuta do 50 000 000 Kč.

Společná ustanovení

§ 84

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává

- a) ministerstvo, jde-li o přestupky podle § 83 odst. 1 písm. h), q) a s) a § 83a odst. 1 písm. l) a § 83a odst. 5 a 6,
- b) krajský úřad, jde-li o přestupky podle § 83 odst. 1 písm. m) až p),₂ podle § 83a odst. 1 písm. q) a § 83a odst. 2, a
- c)

obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o přestupky podle § 83 odst. 1 písm. a) až g), i) až l), r) a t), § 83a odst. 1 písm. a) až k) a m) až p) a r) a § 83a odst. 3 a 4.

(2) Přestupky podle § 83 odst. 1 písm. b) a i) mohou projednat orgány Celní správy České republiky příkazem na místě.

(3) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil.

ČÁST DESÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 85

(1) Část třetí hlavy I a II, s výjimkou § 28 odst. 1 písm. r) a s), a § 78 se nepoužijí na typ vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla a samostatného technického celku vozidla, na které se použije

- a) přímo použitelný předpis Evropské unie upravující schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozor nad trhem³⁰⁾, nebo
- b) přímo použitelný předpis Evropské unie upravující schvalování dvoukolových a tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozor nad trhem²⁹⁾.

(2) Ministerstvo dopravy je schvalovacím orgánem a orgánem pro dozor nad trhem podle přímo použitelných předpisů Evropské unie uvedených v odstavci 1. Ministerstvo dopravy je rovněž orgánem pro dozor nad trhem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího označování pneumatik³¹⁾.

§ 86

Ustanovení tohoto zákona se použijí, jen pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

§ 87

Za úkony ministerstva, krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností stanovené zvláštním právním předpisem⁶⁾ se vybírají správní poplatky. Ostatní úkony ministerstva, krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností se provádějí za úhradu, jejíž druh a výši stanoví prováděcí právní předpis.

§ 88

(1) Výrobci vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí, samostatných technických celků nebo výbavy silničního vozidla jsou povinni poskytovat ministerstvu údaje o vyráběných vozidlech stanovené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(2) Ministerstvo zabezpečuje vydávání Věstníku dopravy, ve kterém se publikují instrukce upřesňující jednotnost provádění technických kontrol ve zkušebních stanicích nebo pověřené zkušebně, technických prohlídek a měření emisí ve stanicích technické kontroly a stanicích měření emisí.

§ 88a

Působnosti stanovené krajskému úřadu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 89

Přechodná ustanovení

(1) Sankce za protiprávní jednání podle tohoto zákona lze uložit pouze za protiprávní jednání, k němuž došlo po účinnosti tohoto zákona.

(2) Provozovatel stanice technické kontroly a provozovatel stanice měření emisí, kteří provozují stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí na základě platného oprávnění vydaného podle právního předpisu platného před účinností tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona sdělit příslušnému okresnímu úřadu údaje a doložit doklady vyžadované pro udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo

stanice měření emisí. Nesplní-li provozovatel tuto povinnost, pozbude dosavadní oprávnění platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Nesplní-li provozovatel na základě sdělených údajů a předložených dokladů podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí, zahájí okresní úřad neprodleně řízení o odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí.

(3) Registrace silničních vozidel v evidenci dopravního inspektorátu Policie České republiky provedená před účinností tohoto zákona se považuje za registraci podle tohoto zákona.

(4) Technické průkazy vozidla, technická osvědčení vozidel, osvědčení o technickém průkazu, výpisy technického osvědčení vydané podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za technické průkazy vozidla, technická osvědčení vozidel, osvědčení o technickém průkazu, výpisy technického osvědčení vydané podle tohoto zákona.

(5) Provozovatelé silničních motorových vozidel a přípojných vozidel jsou povinni do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona uvést údaje v registru silničních vozidel vedeného podle tohoto zákona do stavu odpovídajícího skutečnosti; pokud jde o vznik, změnu nebo zánik zástavních práv, jsou provozovatelé silničních motorových vozidel a přípojných vozidel povinni uvést údaje v registru silničních vozidel do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona do stavu odpovídajícího skutečnosti.

(6) Technická prohlídka a měření emisí provedené před nabytím účinnosti tohoto zákona zapsané v technickém průkazu vozidla a v osvědčení o měření emisí a vyznačené kontrolní nálepkou na státní poznávací značce, umístěné na zadní části vozidla, se považují za technickou prohlídku a měření emisí podle tohoto zákona.

(7) Osvědčení o odborné způsobilosti k provádění technických kontrol, technických prohlídek nebo k měření emisí vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za profesní osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(8) Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, typu jiného vozidla a příslušenství, jejich částí a doplňků, včetně jejich příloh, vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(9) Rozhodnutí vydaná dopravním inspektorátem Policie České republiky o schválení technické způsobilosti jednotlivého vozidla vydaná před účinností tohoto zákona se považují za rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona.

(10) Vozidla, na která se nevztahovala povinnost registrace podle právních předpisů platných do účinnosti tohoto zákona, musí být zaregistrována v registru silničních vozidel nejpozději ve lhůtě tří let od účinnosti tohoto zákona. Pokud takovým vozidlem je dvoukolový moped nebo motokolo (vozidla patřící do kategorie L podle přílohy tohoto zákona) nebo pracovní stroj samojízdný (vozidlo patřící do kategorie S podle přílohy tohoto zákona), registruje se jen na žádost vlastníka. Na dvoukolový moped kategorie L₁ a L_A nepodléhající registraci se nevztahují ustanovení § 38 odst. 1 písm. b), c), e) a f) a § 39 a na motokolo kategorie L_M a pracovní stroj samojízdný nepodléhající registraci se nevztahují ustanovení § 38 odst. 1 písm. b) až f) a § 39.

(11) Osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného k provádění technických prohlídek a k měření emisí vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(12) Technickou způsobilost silničního vozidla jednotlivě dovezeného do 30. června 2001 schvaluje okresní úřad na základě písemné žádosti podle předpisů platných před nabytím účinnosti tohoto zákona. Příslušným je okresní úřad, v jehož územním obvodu má žadatel pobyt nebo sídlo.

§ 90

(1) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Ministerstva vnitra, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají činnosti v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích podle tohoto zákona, přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z Ministerstva vnitra na Ministerstvo dopravy.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Policie České republiky, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají činnosti v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích podle tohoto zákona, přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z Policie České republiky na okresní úřady, v jejichž územním obvodu mají tito zaměstnanci pracoviště.

§ 91

Závěrečná ustanovení

(1) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 2 odst. 5 až 8, § 2 odst. 10 a 11, § 3 odst. 4, § 4 odst. 7, § 5 odst. 9, § 6 odst. 7, § 7 odst. 6, § 7a odst. 3, § 7b odst. 6, § 7d odst. 3, § 7e odst. 4, § 7f odst. 3, § 9 odst. 4, § 12 odst. 9, § 13 odst. 7, § 14 odst. 3, § 14a odst. 6, § 16 odst. 9, § 17 odst. 7, § 19 odst. 3, § 20 odst. 4, § 21 odst. 4, § 23 odst. 4, § 24 odst. 5, § 26 odst. 4, § 27 odst. 6, § 28 odst. 1 písm. d), m) a p), § 28d, § 31 odst. 1 a 3, § 33 odst. 2, § 33b odst. 1, § 36 odst. 2, § 37 odst. 1 písm. b), § 38 odst. 3, § 38c odst. 6, § 38d odst. 4, § 44 odst. 6, § 45 odst. 1 a 4, § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 a 6, § 48a odst. 4, § 53 odst. 2, § 54 odst. 4 a 12, § 57 odst. 5, § 58 odst. 3, § 59b odst. 8, § 60 odst. 4, § 62 odst. 3, § 63 odst. 6, § 66 odst. 4, § 67 odst. 1 písm. b) a d), § 69 odst. 3, § 71 odst. 3, § 72 odst. 3, § 74 odst. 1, § 75 odst. 2, § 76 odst. 1, § 78 odst. 1 a 3, § 79 odst. 6, § 79a odst. 6, § 79b odst. 7, § 79c odst. 4, § 82 odst. 1 a § 87.

(2) Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 37 písm. b).

(3) Výrobci silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel a samostatných technických celků vozidel, zvláštních vozidel a ostatní osoby zúčastněné na schvalování nebo uznávání technické způsobilosti typu jsou povinni dodržovat technické předpisy vydávané

- a)
na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁷⁾ vydávané Evropskou hospodářskou komisí při Organizaci spojených národů,
- b)
na základě Evropské mezinárodní silniční dohody o přepravě nebezpečných věcí (ADR),¹⁴⁾
- c)
na základě Evropské dohody o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR),¹⁵⁾
- d)
podle článku 7 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé,

a to ve znění přijatém Českou republikou. Tyto technické předpisy se uveřejňují ve Věstníku dopravy a jsou k dispozici na ministerstvu.

(4) Bližší podmínky k provedení technických předpisů uvedených v odstavci 3 stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 92

Zrušují se:

1. Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.
2. Zákon č. 355/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

§ 93

Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. b) se slova "podléhá evidenci" nahrazují slovy "podléhá registraci".

2. Poznámka pod čarou č. 9) zní:

"9)

§ 4 až 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění

odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb."

3. V § 15 odst. 2 se slova "z centrální evidence vozidel" zrušují.

4. V § 15 odst. 3 se slovo "vnitř" nahrazuje slovy "dopravy a spojů".

5. V § 15 odst. 4 se slovo "vnitř" nahrazuje slovy "dopravy a spojů".

6. V § 15 odst. 9 se za slova "vyřazení vozidla" vkládají slova "z registru²³⁾" a poznámka pod čarou č. 23), která zní:

"23)

§ 13 a 14 zákona č. 56/2001 Sb."

ČÁST DVANÁCTÁ

§ 94

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2001.

1)

Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky. Vyhláška č. 274/1999 Sb., kterou se stanoví druhy a kategorie vojenských vozidel, schvalování jejich technické způsobilosti, provádění technických prohlídek vojenských vozidel a zkoušek technických zařízení vojenských vozidel.

1a)

Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

2)

§ 15 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů

- (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 47/2004 Sb. a zákona č. 137/2008 Sb.
- 5) Zákon č. 168/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
 - 6) Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
 - 6a) § 154 a následující zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
 - 6b) § 16 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.
 - 7) Dohoda o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání homologací, udělených na základě těchto pravidel, vyhlášená pod č. 176/1960 Sb., ve znění změn vyhlášených pod č. 42/1996 Sb.
 - 9) Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
 - 9b) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 9c) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.
 - 10) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách).
 - 11) Například zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 12) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.
 - 13) Zákon č. 64/1986 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
 - 14) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.
 - 15) Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.
 - 16)

Směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel, ve znění směrnice Komise 2003/127/ES, směrnice Rady 2006/103/ES a Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/94/ES ze dne 13. prosince 1999 o dostupnosti informací pro spotřebitele o spotřebě paliva a emisích CO₂ při prodeji nových osobních automobilů, ve znění směrnice Komise 2003/73/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/30/ES ze dne 6. června 2000 o silničních technických kontrolách užitkových vozidel provozovaných ve Společenství, ve znění směrnice Komise 2003/26/ES a směrnice Komise 2010/47/EU.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice), v platném znění.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/40/ES ze dne 6. května 2009 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (přepřepávané znění), ve znění směrnice Komise 2010/48/EU.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2015/413 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

17)

Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

18)

Čl. 12 rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti.

Čl. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/82/EU ze dne 25. října 2011 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

19)

Vídeňská úmluva o silničním provozu podepsaná dne 8. listopadu 1969.

20)

Úmluva podepsaná dne 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích.

Rozhodnutí Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

Nařízení Rady (ES) č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu.

22)

Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

23)

Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

24)

§ 19 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb.

§ 37 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění zákona č. 188/2004 Sb.

25)

§ 65 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 237/2000 Sb.

26)

§ 6a zákona č. 361/2000 Sb., ve znění zákona č. 133/2011 Sb.

27)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly.

28)

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

29)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly.

30)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly.

31)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry, v platném znění.

Příloha k zákonu č. 56/2001 Sb.

zrušena zákonem č. 239/2013 Sb.

Čl. II zákona č. 63/2017 Sb.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 56/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Provozovatel stanice měření emisí, který je držitelem platného oprávnění a osvědčení k provozování stanice měření emisí vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen splnit požadavky podle § 48a zákona č. 56/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, do 5 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Provozovatel stanice měření emisí podle bodu 2 a mechanik, který v této stanici vykonává činnost, začnou plnit povinnosti podle § 67 odst. 1 písm. e) a § 67a písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději 1 měsíc po zřízení přístupu do informačního systému stanic technické kontroly.